

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи разширен състав)

14 декември 2004 година*

„Обща търговска политика – Световна търговска организация (СТО) – Регламент (ЕО) № 3286/94 – Пречки пред търговията – Готова горчица – Приключване на процедурата на проучване относно пречките пред търговията – Общностен интерес”

По дело T-317/02

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), със седалище в Париж (Франция),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis and des industriels de Roquefort, със седалище в Millau (Франция),

Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne” (Cerafel), със седалище в Morlaix (Франция),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), със седалище в Париж (Франция), за което се явяват г-жа О. Prost и г-жа М.-J. Jacquot, адвокати,

ищи,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-н Р.-J. Kuisjer и г-жа G. Boudot, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

с предмет иск за отмяна на Решение 2002/604/ЕО на Комисията от 9 юли 2002 г., приключваща процедурата на проучване на пречките пред търговията по смисъла на Регламент (ЕО) № 3286/94 на Съвета, състоящ се в търговски практики, поддържани в Съединените американски щати в рамките на вноса на готова горчица (ОВ L 195, стр.72),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(първи разширен състав),

в състав: г-н В. Vesterdorf, председател, г-н Р. Mengozzi, г-жа М. Е. Martins Ribeiro, г-н F. Dehousse и г-жа I. Labucka, съдии,

секретар: г-н Н. Jung,

постанови настоящото

Решение

* Език на производството: френски.

Правна уредба

1. Член 1 от Регламент (ЕО) № 3286/94 на Съвета от 22 декември 1994 г. за установяване на процедури на Общността в областта на общата търговска политика с оглед гарантиране упражняването от Общността на правата, които са ѝ предоставени съгласно правилата за международна търговия, по-специално тези, които са установени под егидата на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 349, стр.71), както е изменен с Регламент (ЕО) № 356/95 на Съвета от 20 февруари 1995 г. (ОВ L 41, стр.3) (наричан по-нататък „Регламент № 3286/94”), предвижда:

„Настоящият регламент установява процедури на Общността в областта на общата търговска политика, с цел да гарантира упражняването на правата на Общността съгласно международните търговски правила, по-специално тези, установени под егидата на Световната търговска организация и при условие, че се спазват съществуващите международни задължения и процедури, които са насочени към:

(...)

б) отговаряне на пречките пред търговията, които имат отражение върху пазара на трета страна, с цел да се премахнат неблагоприятните търговски последици, произтичащи от това.

Тези процедури се прилагат по-специално по време на започването, протичането и приключването на международните процедури за решаване на международните спорове в областта на общата търговска политика.”

2. Член 2 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„1. По смисъла на настоящия регламент, под „пречка пред търговията“ се разбира всяка търговска практика, възприета или поддържана от трета страна, по отношение на която правилата на международната търговия предвиждат право на предприемане на действие. Такова право съществува, когато правилата на международната търговия забраняват изрично практика или признават на друга увредена от тази практика страна право да търси премахването на ефекта от разглежданата практика.

2. По смисъла на настоящия регламент и съгласно параграф 8 „правата на Общността“ са правата, произтичащи от международната търговия, на които тя може да се позове по силата на правилата на международната търговия. В този контекст „правилата на международната търговия” са главно тези, които са установени от СТО и които фигурират в приложенията към Споразумението за СТО, но може също да става дума за друго споразумение, по което Общността е страна и което създава правила, приложими за търговията между Общността и трети страни.

(...)

4. По смисъла на настоящия регламент „неблагоприятни търговски последици“ са последиците, които пречка пред търговията предизвиква или съществува риск да предизвика във връзка с продукт или услуга по отношение на предприятия на Общността на пазара на която и да е трета страна и които имат сериозно отражение

върху икономиката на Общността или на регион или сектор - част от икономическата дейност на Общността. Фактът, че жалбоподателят е потърпевш от неблагоприятните последици, не се оценява като достатъчен сам по себе си, за да оправдае предприемането на действие от институциите на Общността.
(...)"

3. Член 4 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„1. Всяко предприятие от Общността или всяко сдружение, имащо или не юридическа правосубектност, действащо от името на едно или повече предприятия от Общността, което смята, че тези предприятия са понесли неблагоприятни търговски последици от пречки пред търговията, въздействащи върху пазара на трета страна, може да депозира писмена жалба. Тази жалба се приема, само ако предполагаемата пречка пред търговията е обект на право на действие, определено от правилата на международната търговия, съдържащи се в многостранно търговско споразумение.

2. Жалбата трябва да съдържа достатъчно доказателства по отношение наличието на пречки пред търговията и неблагоприятни търговски последици в резултат на това. Доказателствата за неблагоприятните търговски последици трябва да бъдат приложени, ако е възможно, на основата на примерния списък, посочен в член 10.”

4. Член 5 от Регламент № 3286/94, назован „Процедура по обжалване”, предвижда:

„1. Жалбата се подава до Комисията, която изпраща копие от нея на държавите-членки.

2. Жалбата може да бъде оттеглена, в който случай производството може да бъде приключено, освен ако това приключване не е срещу интересите на Общността.

3. Когато става ясно след консултации, че жалбата не съдържа достатъчно доказателства, които оправдават започването на проучване, жалбоподателят бива информиран за това.

4. Комисията се произнася възможно най-скоро по започването на процедура на Общността за проучване вследствие всяка жалба, отправена съгласно членове 3 или 4, и това се прави обикновено в срок от четиридесет и пет дни след депозиране на жалбата. Този срок може да бъде преустановен по искане или със съгласие на жалбоподателя, така че да позволи да се обединят допълнителните информации, които може да бъдат необходими за пълната оценка на валидността на досието на жалбоподателя.”

5. Член 7, параграф 1 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„По смисъла на консултациите в рамките на настоящия регламент се създава Консултативен комитет, по-долу наричан „Комитетът“, съставен от представители на всяка държава-членка и председателстван от представител на Комисията.”

6. Член 8 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„1. Когато в резултат на консултации за Комисията стане ясно, че са налице достатъчни доказателства, които оправдават откриването на процедура за проучване и че това е необходимо в интерес на Общността, Комисията действа, както следва:

а) тя обявява откриването на процедура на проучване в *Официален вестник на Европейските общности*; това известие посочва продукта или услугата и съответните страни, представя резюме от получените информации и уточнява, че всяка полезна информация трябва да бъде съобщавана на Комисията; това известие фиксира и срока, в който заинтересованите страни могат да заявят, че искат да бъдат изслушани устно от Комисията в съответствие с параграф 5;

б) тя уведомява официално представителите на страната или страните, обект на производството, с които при необходимост могат да бъдат проведени консултации;
(...)

4. а) Жалбоподателите и съответните износители и вносители, както и представителите на съответните страна или страни, могат да се запознаят с цялата предоставена на Комисията информация с изключение на вътрешните документи на Комисията и администрациите, доколкото тези сведения са съществени за защитата на техните интереси, не са поверителни по смисъла на член 9 и се използват от Комисията в процедурата на проучване. Заинтересованите лица отправят до Комисията мотивирано искане в писмена форма, като посочват желаната информация.

б) Жалбоподателите и съответните износители и вносители и представителите на съответните страна или страни могат да поискат да бъдат информирани за основните факти и съображения, произлизащи от процедурата на проучване.

5. Комисията може да изслуша заинтересованите страни. Те биват изслушани, когато са поискали това в писмена форма в срока, установен от публикуваното в *Официален вестник на Европейските общности* известие, като показват, че са заинтересовани в най-голяма степен от процедурата.

(...)

8. След своето проучване, Комисията дава на Комитета един доклад. Този доклад нормално трябва да бъде представен пет месеца след съобщението за откриване, освен ако сложността на проучването не доведе Комисията до отлагане на този срок до седем месеца.”

7. Член 10 от Регламент № 3286/94 относно проучването на доказателствата, гласи:

„(...)

4. Когато се предполагат неблагоприятни търговски последици, Комисията проучва тяхното въздействие, реално или потенциално, върху икономиката на Общността или върху регион от Общността, или още върху сектор от икономическата дейност, която се практикува там. С оглед на това, Комисията може да вземе предвид, в случай на нужда, факторите от вида на тези, които са изброени в параграфи 1 и 2. Може да възникне и неблагоприятна последица, особено когато дадена пречка пред

търговията пречи, възпрепятства или заобикаля търговските потоци на даден продукт или услуга, или засяга сериозно снабдяването на предприятията в Общността (напр. за части или компоненти или за суровини). В случаите, когато се предполага заплахата от неблагоприятни търговски последици, на Комисията се пада да проучи дали е ясно предвидимо, че дадена ситуация е вероятно да се прояви като действителна неблагоприятна последица.

5. Комисията отчита също в своето проучване доказателства, отнасящи се до неблагоприятни търговски последици, разпоредби, принципи или практики, които регламентират правото на ангажиране на действие в рамките на валидните правила на международната търговия, посочени в член 2, параграф 5.

(...)"

8. Съгласно член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94:

„1. Когато от процедурата на проучването резултатът е, че не е необходимо никакво действие в интерес на Общността, решава се приключването на процедурата според член 14.”

9. Член 12 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„1. Освен ако фактическото или правното положение е такова, че не се изисква процедура по проучване, когато се установи, че е необходимо действие в интерес на Общността за осигуряване на пълното упражняване на правата, предоставени на Общността съгласно правилата на международната търговия с оглед отстраняването на вредата или на неблагоприятните търговски последици, причинени от пречки пред търговията, допуснати или поддържани от трети страни, определят се подходящи мерки според процедурата, установена в член 13.

(...)"

10. Член 14 от Регламент № 3286/94 предвижда:

„1. В случай, че е направено позоваване на процедурата, предвидена в настоящия член, комитетът бива сезиран от неговия председател.

2. Представителят на Комисията предлага на Комитета проект на решение, което трябва да бъде взето. Комитетът обсъжда темата в срок, който Председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса.

3. Комисията взема решение, което съобщава на държавите-членки и което се прилага след изтичането на срок от 10 дни, ако никоя държава-членка не е отнесла въпроса до Съвета в този срок.

4. По искане на държава-членка Съветът, произнасящ се с квалифицирано мнозинство, може да преразгледа решението на Комисията.

5. Решението на Комисията се прилага след изтичането на срок от 30 дни, ако Съветът не се е произнесъл в този срок, който се изчислява от деня, в който въпросът е бил отнесен до Съвета.”

Предистория на спора

11. Между 1981 г. и 1996 г., Съвета е приел няколко директиви в рамките на борбата си срещу използването на някои субстанции с хормонален ефект при храненето на животни с цел опазване на здравето на човека.

12. Съединените американски щати (наричани по-нататък „Съединените щати”) са предприели пред органите на СТО процедура за регулирането на различията, целящо да оспори съобразността на някои разпоредби на Общността с правилата на упоменатата организация.

13. На 18 август 1997 г., една специална група е обявила, че тези разпоредби на Общността са в противоречие с правилата на СТО.

14. На 16 януари 1998 г., апелативния орган е приел доклад, потвърждаващ това решение.

15. В следствие приеждането на този доклад от органа за уреждане на спорове (по-нататък наричан „DSB”) на 13 февруари 1998 г., срокът за съобразяване на регламентацията на Общността с правилата на СТО е бил фиксиран, чрез арбитражно решение на 13 май 1999 г.

16. След като Европейската общност не е променила регламентацията си в оказания срок, на 3 юни 1999 г. САЩ са поискали от DSB разрешението да отмени тарифните отстъпки съгласно член 22, параграф 2 от Споразумението относно правилата и процедурите за уреждане на спорове приложен към споразумението учредяващо СТО (по-нататък наричан „Споразумението”), в годишен размер от 202 милиона USD. По същото време САЩ са издали списък на продукти, за които може да се отмени тарифната отстъпка, сред които и готовата горчица.

17. Вследствие на арбитражно решение от 12 юли 1999 г. относно общия размер на отмяната на тарифните отстъпки, DSB е разрешило на 26 юли 1999 г. на САЩ да отменят тарифните отстъпки за един размер от 116,8 милиона USD годишно и да обложат с допълнително 100 % мито някои продукти с произход от държави-членки на Европейската общност, между които и готовата горчица. САЩ въпреки това решава да не прилагат отмяната на тарифните отстъпки по отношение на продуктите, пристигащи от Обединеното кралство

18. На 7 юни 2001 г., Fédération des industries condimentaires de France (по-нататък наричан „FICF” или „жалбоподател”), която групира основните френски производители на готова горчица, е депозирала жалба пред Европейската комисия на основание на член 4 от Регламент № 3286/94.

19. Тази жалба уточнява по-специално прилагането на селективни мерки от Съединените щати, което е в противоречие с член 22 от Споразумението, в смисъл, че мерките по отмяната на тарифните отстъпки могат да бъдат разрешени от DSB,

могат да бъдат прилагани само „засегнатите членове”, предварително осъдени, в случая Европейската общност в нейната цялост, а не само спрямо някои държави-членки. Жалбата уточнява също така, че пречката пред търговията създадена от Съединените щати води до неблагоприятни търговски ефекти по смисъла на Регламент № 3286/94, върху износа на готова горчица от страна на членовете на FICF, което е в интерес на Европейската общност и тя следва да започне процедура срещу мерките на Съединените щати, съгласно Регламент № 3286/94.

20. С оглед на доказателствата приведени от жалбоподателя Комисията на 1 август 2001 г., публикува съобщение за откриване на процедура по проучване, съгласно член 8 от Регламент № 3286/94 относно пречка на търговията състояща се в търговски практики поддържани в САЩ в рамките на вноса на готова горчица (ОВ 2001 г., С 215, стр.2).

21. Това съобщение уточнява в своята точка 2, че „проучването открито от Комисията може също така да покрие и други продукти явно засегнати по същия начин, по който готовата горчица и включително тези, за които заинтересованите страни биха съобщили в срок от (тридесет дни от публикацията на съобщението) и биха представили доказателства, че също са засегнати от инкриминираните практики”.

22. Няколко професионални организации са се явили при Комисията в оказания срок, сред които Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort и Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne”. В резултат на този интерес, Комисията в приложение на точка 2 от съобщението за откриване е решила да разпростре процедурата на проучване и спрямо foie gras, roquefort и échalotes(дребен лук).

23. На 6 март 2002 г., вследствие на своето проучване, Комисията е информирала посочения в член 7 от Регламент № 3286/94 Комитет, за резултатите от своята анкета, а после е предала доклад за проучването на 27 март 2002 г. Този доклад предлага приключването на процедурата.

24. На 23 април 2002 г., Комисията е адресирала до Съвета на FICF една неконфиденциална версия на доклада за проучване. В това писмо Комисията уточнява, че комитетът, посочен в член 7 от Регламент № 3286/94, е одобрил предложението за приключването на процедурата и следователно едно решение по-специално скоро ще бъде публикувано в *Официален вестник на Европейските общности*.

25. С писмо от 17 май 2002 г., един от съветите на FICF е потвърдил получаването на доклада за проучване. В това писмо той изказва учудване от сроковете приети от Комисията, за да му изпрати този доклад и да приеме решението по делото. Като отбелязва уточнението направено от Комисията в писмото си от 23 април 2002 г., според което решение ще бъде прието в близко време, съветът на FICF е направил заключение, че Комисията не дава на жалбоподателя право на отговор, практика която Ж се струва противоречаща на правото на защита.

26. В своя отговор на това писмо с дата 4 юни 2002, Комисията подчертава, че тя напълно е спазила разпоредбите на Регламент № 3286/94, включително на неговия член 8, параграфи 4 и 8. В това отношение Комисията отбелязва, че жалбоподателят никога не Ж е адресирала жалба по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 3286/94. Комисията също така е припомнила на жалбоподателя, че тя редовно е била информирана за развитието на делото и че е била информирана за процедурата на проучване много преди датата на официалното изпращане на доклада от проучването.

27. На 6 юни 2002 г., Comité économique agricole régional „плодове и зеленчуци от областта Bretagne” е изпратил писмо на Комисията, в което изказва учудването си, че не е получил директно доклада за проучване, който му е бил предаден чрез неговите съветници. Той изтъква своето несъгласие с обявеното приключване на процедурата на проучване и накрая счита, че съобщаването на предстоящото приемане на решение за приключване на процедурата на проучване не му позволява да осъществи правото си на отговор на заключенията съдържащи се в доклада за проучване.

28. На 7 юни 2002 г., Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort е изпратила до Комисията писмо със същото съдържание като това на областния икономическия аграрен комитет „плодове и зеленчуци от областта Bretagne”.

29. С писма от 14 юни 2002 г., Комисията е изпратила неконфиденциална версия на доклада за проучване на Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort и на Comité économique agricole régional ‘fruits et légumes de la région Bretagne’”, напомняйки, че тези професионални организации са се намесили единствено в процедурата на проучване като заинтересовани страни, причина поради която Комисията е счела да не им връчва директно доклада за проучване, който, *inter alia*, е публичен документ. В тези писма Комисията също така е отбелязала, че въпреки всичко тя е спазила разпоредбите на член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 и че съветите на двете организации са били редовно информирани за развитието на делото и са били държани в течение за изхода на процедурата на проучване много преди датата на официалното връчване на доклада за проучване. Комисията накрая подчертава, че решението за приключване на процедурата на проучване ще бъде прието в най-скоро време..

30. На 9 юли 2002 г., Комисията е приела Решение 2002/604/ЕО приключваща процедурата на проучване на пречките пред търговията по смисъла на Регламент (ЕО) № 3286/94 на Съвета, състоящ се в търговски практики, поддържани в Съединените американски щати в рамките на вноса на готова горчица (ОВ L 195, стр.72, по-нататък наричано „оспорваното решение”). Оспорваното решение е било публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* на 27 юли 2002 г..

31. В съображение 6 от оспорваното решение, Комисията отбелязва:

„Процедурата на проучване е довела до заключение, че не са на лице твърдяните неблагоприятни търговски отражения, произтичащи от пречката в търговията, посочена в жалбата, а именно отмяната на отстъпките от страна на САЩ по селективен начин, спрямо някои държави-членки (селективни санкции)”. В действителност разследването не е довело до заключение, че прилагането на спиране

на отстъпките спрямо Обединеното кралство би позволило на жалбоподателя да внесе повече готова горчица на американския пазар. Следователно никакъв отрицателен търговски ефект по смисъла на регламента не може да бъде приписан на пречката на търговията от която се оплаква жалбоподателя, с изключение на търговските ефекти, произтичащи от отмяната на отстъпките разрешени и законно приложени от САЩ в рамките на споразумението СТО. Съгласно член 11 от Регламент № 3286/94, процедурата на проучване следователно е доказала, че никаква специфична акция срещу пречката за търговия не е била необходима в интерес на Общността.”

32. Комисията следователно като следствие на единствения член от оспорваното решение решила да приключи процедурата на проучване открита на 1 август 2001 г.

Процедура и заключения на страните

33. С искова молба, постъпила в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 октомври 2002 г., FICF, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras и Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne” (наричани по-нататък „ищци”) са внесли настоящия иск.

34. В приложение на член 14 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд и по предложение на първи състав, Първоинстанционният съд е преценил, след изслушване на страните съгласно член 51 от упоменатия регламент да препрати делото пред разширен състав.

35. По доклад на съдията докладчик, Първоинстанционният съд (първи разширен състав) е решил да насрочи съдебно заседание и в рамките на мерките за организация на производството е поканил страните да отговорят на някои въпроси и да представят някои документи.

36. Пledoариите на страните са били изслушани както и отговорите им на въпросите на Първоинстанционния съд в съдебното заседание от 14 септември 2004 г..

37. Ищците са поискали от Първоинстанционния съд:

- да анулира оспорваното решение;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

38. Комисията е поискала от Първоинстанционния съд:

- да отхвърли иска;
- да осъди ищците да заплатят съдебните разноски.

По допустимостта на иска

39. Без да прави възражение за недопустимост по отношение на настоящия иск, Комисията въпреки това набляга в своята писмена защита върху положението на

FICF, единствената организация, която е подала жалба пред Комисията, съгласно член 4 от Регламент № 3286/94, за разлика от положението на останалите професионални организации присъединили се към процедурата на проучване като заинтересовани страни.

40. В това отношение трябва да се отбележи, че ищците са внесли един-единствен иск. Но, от трайната съдебна практика става ясно, че когато става дума за един-единствен иск, констатацията за неговата допустимост по отношение на един ищец прави излишно проучването на упоменатата допустимост по отношение на другите ищци, защото е достатъчно поне един от ищците да изпълва условията предвидени в член 230 ЕО (вж., по-специално Решение на Съда от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия, С-313/90, *Rescueil*, стр. I-1125, точка 31; Решения на Първоинстанционния съд от 27 април 1995 г. дело T-12/93 *CCE de Vitteil* и др./Комисия, *Rescueil* стр. II-1247, точка 44, и от 15 септември 1998 г. по съединени дела *European Night Services* и др./Комисия, T-374/94, T-375/94, T-384/94 и T-388/94, *Rescueil*, стр. II-3141, точка 61).

41. Член 4 от Регламент № 3286/94 позволява по-специално, на всяко сдружение действащо от името на едно или няколко предприятия от Общността, такова каквото е в случая FICF, от името на френските производители на готова горчица, да се позовава на правото да ползва всички международни търговски правила, съдържащи се в многостранно търговско споразумение, в жалба, която депозира пред Комисията, при условията уточнени от упоменатия регламент, а също така да се ползва от предвидените процедурни гаранции в разпоредбите на същия този регламент. Съвкупността на тези гаранции предполага, че един жалбоподател по смисъла на член 4 от Регламент № 3286/94, има право да подчини на контрола на Съда едно решение на Комисията приключващо процедура на проучване, открита вследствие на негова жалба.

42. Следователно, FICF, който е депозирал жалба пред Комисията на основание на член 4 от Регламент № 3286/94, е легитимиран да атакува оспорваното решение пред Първоинстанционния съд и следователно, тъй като става дума за един и същи иск няма нужда да се разглежда тази легитимност за останалите ищци.

По съществуващото на спора

43. Ищците използват осем довода в подкрепа на своя иск, първият се базира на нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94; вторият се отнася до нарушение на член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94; третият, се отнася до нарушение на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94; четвъртият се отнася до нарушение на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94; петият се отнася до липса на мотиви в оспорваното решение; шестият се отнася до явни грешки в преценката на фактите и нарушение на член 2, параграф 4, и член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94; седмият се отнася до нарушение на правото на защита; накрая осмият се отнася до нарушение на член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 и до липса на достатъчно положени грижи от страна на Комисията.

Относно първия довод, основаващ се на нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94

Аргументи на страните

44. Според ишците определението за „пречка пред търговията”, така както е изведено от член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94, се основава на два ясно разграничени и неотделими елемента, а именно материалния елемент („всяка търговска практика приета и поддържана в трета страна”) и „елемент на липса на законност” („правото да се предприеме действие” дадено на Европейската комисия). Но, по мнението на ишците оспорваното решение е ограничило тази дефиниция до единствения елемент на липса на законност, а именно „селективното” приложение от САЩ на отмяната на тарифните облекчения. Според ишците въгълът под който Комисията е разгледала това нарушава не само член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94, но лишава от съдържание обхвата на жалбата подадена от FICF и съобщението за откриване на процедура по проучване. Противно на това, което твърди Комисията, мерките по отмяна на тарифните отстъпки, предприети от САЩ не могат да се разделят по между си на от една страна мерки разрешени от DSB и приложими в САЩ и от друга, на пречки за търговията изтъкнати от жалбоподателя, а именно селективното приложение на тези мерки. Според ишците не защото DSB е разрешило приемането на тези мерки, а прилагането на тези мерки от САЩ е „легално”, както смята Комисията.

45. Комисията напомня първо, че целта на Регламент № 3286/94 е да създаде процедури на Общността в общата търговската политика, която да позволи на Общността да упражнява правата, които ѝ са признати от СТО. Именно по-специално член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94 би определил като пречка пред търговията всяка търговска практика приета или поддържана в трета страна, с оглед на която правото да се предприема действие се дава от международните търговски правила.

46. Комисията по-нататък оспорва тълкуването на член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94, на който се позовават ишците. Според Комисията, не е достатъчно да съществува пречка пред търговията, за да може процедура по решаване на различията да бъде открита. Трябва най-вече неблагоприятните търговски ефекти да бъдат отбелязани. За целите на приложението на Регламент № 3286/94, понятието пречка пред търговията не може да бъде отделено от това на „неблагоприятни търговски ефекти”. С други думи по мнението на Комисията, за да има „пречки пред търговията”, по смисъла на Регламент № 3286/94, трябва предприятията да докажат, че понасят „неблагоприятни търговски последиствия”, по смисъла на член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94. Едно противно тълкуване би имало за последиствие да създаде за предприятието на Общността истинско *actio popularis*.

47. Според Комисията именно тази концепция за понятието „пречка пред търговията”, което е било приложено в случая в рамките на доклада от проучването при приемане на оспорваното решение. Подобна концепция следователно не е нова за ишците. В това отношение Комисията препраща към оспорваното решение, според което разследването не е било в състояние да покаже, че жалбоподателят е понесла неблагоприятни търговски последиствия благодарение на решението на САЩ да приложат селективно отмяната на тарифните отстъпки с изключение на търговските последиствия, произтичащи от тази отмяна, които са били „разрешени и законно приложени в САЩ в рамките на споразумението за СТО”. Комисията прави заключение, че от една страна, американските мерки са били приети в съгласие с

принципите на СТО и че от друга страна, никакъв неблагоприятен ефект не е могъл да бъде доказан от жалбоподателя, следователно не съществува „пречка пред търговията”, по смисъла на Регламент № 3286/94, противно на това, което претендират ищците.

Съображения на Първоинстанционния съд

48. Първоначално, трябва да се отбележи, че на основание на Регламент № 3286/94, започването на действия от страна на Комисията на основание на международните търговски правила, срещу една пречка пред търговията, приета или поддържана в трета страна, и имаща въздействие върху нейния пазар, предполага най-малкото съвкупността от три кумулативни условия, а именно съществуването на пречка пред търговията, така както я определя регламента, съществуването на регламента, съществуването на неблагоприятни търговски последиствия, които са резултат от упоменатата пречка и необходимостта за действие в интерес на Общността. Когато в следствие една процедура по проучване открита съгласно Регламент № 3286/94, Комисията констатира, че едно от посочените по-горе условия не е изпълнено, институциите на Общността са в правото си да смятат, че няма основание за започване на подобно действие.

49. Когато става дума за понятието пречка пред търговията, трябва да се напомни, че съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94:

„ По смисъла на настоящия регламент, под „пречка пред търговията“ се разбира всяка търговска практика, възприета или поддържана от трета страна, по отношение на която правилата на международната търговия предвиждат право на предприемане на действие. Такова право съществува, когато правилата на международната търговия забраняват изрично практика или признават на друга увредена от тази практика страна право да търси премахването на ефекта от разглежданата практика.”

50. В случая, е безспорно, че Комисията в оспорваното решение е счела, че FICF се оплаква от една пречка пред търговията състояща се в премахване на тарифните отстъпки от страна на САЩ по отношение на износителите на готова горчица от държавите членки на Общността, с изключение на тези от Обединеното кралство, санкция, която оспорваното решение е определило като „селективна.”

51. Според ищците, действайки по този начин, Комисията е признала, определението на пречка пред търговията посочено в член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94, дотолкова доколкото в случая тя се е спряла само на елемента ”незаконосъобразност” на упоменатото определение.

52. Този аргумент не може да бъде приет.

53. Първоначално, трябва да се отбележи, че елементите, които съставляват определението на пречка пред търговията по смисъла на Регламент № 3286/94, не могат да бъдат изкуствено разделяни, както твърдят ищците. В действителност подобна пречка пред търговията, на чието съществуване може да се позовават за целите на приложението на Регламент № 3286/94, предполага съществуването на правото да се предприеме действие предвидено от международните търговски правила. Това тълкуване произтича от позоваването на член 1, параграф 1 от този

регламент на „спазване на съществуващите международни задължения и процедури”. Това нещо става ясно от съдържанието на седмото съображение от Регламент № 3286/94, която уточнява, че „този механизъм има за цел да представи процедура, позволяваща да се изисква от международните институции да реагират на пречките пред търговията, изправени от трети страни (...), при условие че право на действие съществува, с оглед тези пречки в правилата, приложими в международната търговия”. Едно различно тълкуване би имало за последиствие, че всяка търговска практика приета или поддържана в трета страна би могла да се счита за пречка пред търговията, докато никакво право за започване на действие не е предвидено в случая от международните търговски правила.

54. По-нататък, когато става дума за аргумента на ищите, според който тълкуването на Комисията не е взело под внимание обхвата на жалбата депозирана от FICF пред Комисията, следва да се напомни, че жалбоподателят не твърди противно на това, което ищите твърдят пред Първоинстанционния съд, че американските мерки за отмяна на тарифните отстъпки на стойност 116,8 милиона USD, по отношение на някои продукти произхождащи от Общността може да носи квалификацията ”пречка пред търговията”. В действителност, жалбата приема, че тези мерки са били разрешени от DSB на 26 юли 1999 г. За сметка на това, разсъжденията Ж относно квалификацията за ”пречка пред търговията”, по смисъла на Регламент № 3286/94, на мерките приети от САЩ (точка IV от жалбата), жалбоподателят смята, че съществува нарушение на правилата на СТО състоящо се в това, че „САЩ не са могли законно да изберат да приложат ответните мерки срещу някои държави-членки на Европейския съюз, а срещу други не” (точка IV, стр.8 от жалбата) и че „селективното приложение на ответните мерки направено от САЩ поставя под въпрос фиксирането от страна на арбитражите на едно ниво на отмяна на отстъпките” (точка IV.2, стр.11 на жалбата). Още повече, тя счита че „заключенията и препоръките на Специалната група и Апелативния орган са визирали „Европейските общности” и че Съединените щати е следвало да приложат своите мерки спрямо Европейските общности”, без да правят разлика между държавите членки, които са приложили оспорваните мерки на Общността” (стр.13 на жалбата). Накрая тя напомня, че „отношението на САЩ е имало за ефект да лиши от си характера на Общността търговската политика предвидена в договора”, дотолкова доколкото ответните мерки са били насочени само срещу четиринадесет от петнадесетте държави-членки (стр.14 от жалбата).

55. Следователно, пречката пред търговията, за която става дума в жалбата се свежда единствено до селективно приложение на мерките на Съединените щати за отмяна на тарифните отстъпки, без Комисията да е лишила от същността ѝ обхвата на жалбата. Освен това Първоинстанционният съд изтъква, че в случая като се има предвид определението на пречката пред търговията упоменато в точка 53 по-горе, пречката пред търговията по смисъла на Регламент № 3286/94 не може да бъде друго освен селективното приложение на американските мерки по отмяна на тарифните отстъпки. В действителност, след като единствено пречките пред търговията по отношение, на които съществува право за предприемане на действия, установено от международните търговски правила влизат в приложното поле на Регламент № 3286/94, една процедура на основание на този регламент не би могла да бъде открита срещу американските мерки за отмяна на отстъпките, които са били разрешени от DSB, дотолкова доколкото по принцип никакво право на действие на Общността, на основание на международните търговски правила не е съществувало спрямо тях.

Това е причината, поради която точка 4 на съобщението за откриване на процедура по проучване, посочено в точка 20 по-горе, изтъква, че пречката пред търговията, за която става дума в жалбата се състои в поддържането на „търговски мерки (...) срещу няколко държави-членки вместо срещу цялата Общност”, FICF счита без точността на тази преценка да е била оспорена пред Първоинстанционния съд, че „практиката да се искат мерки срещу всички държави-членки, а после те да се прилагат спрямо някои от тях е била предвидена в механизма на решаване на споровете”. От друга страна, трябва да се уточни, че точка 1.4 от доклада за разследване, съставен от Комисията и назован „Пречка пред търговията”, предвижда:

„(...) важно е да се отбележи, че пречката пред търговията в този случай, така както разследването установи, не се състои в отмяна на отстъпките от страна на Съединените щати вследствие делото за така наречените хормони”, а в начина, по който тази отмяна е била въведена в действие в САЩ. Така жалбоподателя не оспорва правото на Съединените щати да отмени упоменатите отстъпки на основание на Споразумението относно решаването на различията в рамките на СТО, а единствено тяхното право да ги отменят спрямо някои държави-членки на Общността, а спрямо други не.”

56. Но, противно на това, което твърдят ищците като приемат, че пречката пред търговията описана в жалбата се състои в селективно приложение на мерките на Съединените щати спрямо държавите членки на общността, съображения 3 и 6 от оспорваното решение са съобразени, както с определението на ”пречка пред търговията”, посочено от член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94, така и с определението, което в случая произтича от жалбата и е било прието в съобщението за откриване на процедура и в доклада за проучване.

57. От съвкупността от тези разсъждения става ясно, че в случая противно на това, което твърдят ищците, Комисията не се е ограничила само с елемента „незаконност” на определянето на една пречка пред търговията, но е взела под внимание съвкупността от елементите неотделими от понятието пречка пред търговията, такава каквато е определена от член 2, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

58. При тези условия първият довод се отхвърля.

Относно втория довод, основаващ се на нарушение на член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94

Аргументи на страните

59. Ищците считат, че рестриктивния поглед спрямо понятието „пречка пред търговията”, такава каквото е прието от оспорваното решение води също така – и то задължително – до погрешен анализ на „неблагоприятните търговски последици”, по смисъла на член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94, в нарушение на тази разпоредба. Според ищците Комисията би могла да анализира неблагоприятните търговски последици от незаконосъобразното налагане след юли 1999 г., на допълнителни мита от 100 % *ad valorem*, което се оспорва от ищците и не само последициите от елемента нарушаващ законността на мерките, а именно селективното приложение на упоменатите мерки.

60. От друга страна, ищите считат, че оспорваното решение е опорочено от очевидна грешка в преценката на данните съдържащи се в доклада за проучване. В действителност, изводът до който е стигнала Комисията в оспорваното решение според който този “доклад не е доказал, че приложението на премахването на отстъпките за Обединеното кралство позволявал на жалбоподателя да изнася повече готова горчица към американския пазар”, се е получило благодарение на комбинирането четене на данните относно намаляването на износа на горчица от държавите членки с изключение на Обединеното кралство и на увеличението на вноса идващ от последната държава-членка, които фигурират в доклада за проучване.

61. Комисията отвърща, че тя точно е определила естеството на търговските въздействия на отмяната на тарифните отстъпки, приета в САЩ по отношение на готовата горчица.

62. Комисията отбелязва, че заключенията на доклада за проучване не са довели до извода, че съществува какъвто и да е ефект на „скачени съдове” между намаляването на износа на жалбоподателя към САЩ, от една страна, и възможното увеличение в дългосрочен план на британския износ от друга. Според Комисията, данните съдържащи се в доклада за проучване показват, че решението на Съединените щати да изключат продуктите с произход от Обединеното кралство от отмяната на тарифните отстъпки не е било от полза за износа на британска горчица спрямо тази страна и следователно не е в основата на отрицателните търговски въздействия за жалбоподателят. Единствено ако процедурата на проучване е била в състояние да посочи трайните и значителни въздействия, които селективността на мерките е довела до пазара на готова горчица в Европа, че неблагоприятни търговски въздействия по смисъла на Регламент № 3286/94, са били нанесени на жалбоподателя. Въпреки това, Комисията напомня също, че член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94 възприемат точно определение на понятието ”неблагоприятни търговски последици”, визирайки последициите причинени от пречките пред търговията, които имат значително отражение върху икономиката на Общността на даден регион, или даден сектор на икономическа дейност в Общността. Според нея фактът, че „жалбоподателя е жертва на неблагоприятни последици не може да се счита като достатъчен сам по себе си, за да оправдае започването на действие от институциите на Общността”.

63. Накрая, според Комисията, оспорваното решение отбелязва, че проучването не е успяло да докаже, че селективния характер на американските мерки е довело до неблагоприятни търговски последици, отговарящи на критериите на Регламент № 3286/94.

Съображения на Първоинстанционния съд

64. Първоначално трябва да се напомни, че съгласно член 2, параграф 4 от Регламент № 3286/94:

„По смисъла на настоящия регламент „неблагоприятни търговски последици“ са последиците, които пречка пред търговията предизвиква или съществува риск да предизвика във връзка с продукт или услуга по отношение на предприятия на Общността на пазара на която и да е трета страна и които имат сериозно отражение

върху икономиката на Общността или на регион или сектор - част от икономическата дейност на Общността. Фактът, че жалбоподателят е потърпевш от неблагоприятните последици, не се оценява като достатъчен сам по себе си, за да оправдае предприемането на действие от институциите на Общността.”

65. От това определение става ясно, че Регламент № 3286/94 е приел съществуването на причинно-следствена връзка между сегашните неблагоприятни въздействия („води”) или потенциалните такива („има опасност да доведе”) и пречката пред търговията, такава каквато е идентифицирана в конкретните обстоятелства в случая по смисъла на Регламент № 3286/94. Това тълкуване се потвърждава от седмото съображение от Регламент № 3286/94, който твърди, че механизма за въвеждането на този регламент цели да помогне на институциите на Общността да реагират на пречките пред търговията, създадени в трети страни „които провокират” неблагоприятни търговски въздействия, а също така и от член 4, параграф 2 от упоменатия регламент относно съдържанието на жалбата, който твърди, че последната трябва да съдържа достатъчно на брой доказателства що се отнася до съществуването на пречки пред търговията и на неблагоприятни търговски въздействия, които „произтичат от това”. Още повече неблагоприятните търговски въздействия по смисъла на Регламент № 3286/94, трябва също така да имат значително отражение върху икономиката на Общността на един регион или на сектор на икономическа дейност в Общността.

66. В това отношение, когато става дума за аргументът на ищците според които Комисията не е трябвало да ограничи своя анализ върху неблагоприятните търговски последици до тези причинени от селективното приложение на отмяната на тарифните облекчения, Първоинстанционният съд счита, че предвид отговора даден на първия довод по-горе и на причинно-следствената връзка, която трябва да съществува между една пречка „на търговията” и „неблагоприятни търговски последици”, по смисъла на Регламент № 3286/94, той трябва да бъде отхвърлен. В действителност ”пречка пред търговията”, по смисъла на Регламент № 3286/94, така както е взет под внимание в настоящото дело, се състои от селективно приложение на отмяната на тарифните облекчения по отношение на готовата горчица към САЩ, Комисията следвало да ограничи своя анализ на „неблагоприятните търговски въздействия” спрямо тези, които имат причинно-следствена връзка със упоменатата пречка.

67. При това положение, следва да се уточни, дали така както поддържат ищците, Комисията е направила явна грешка в преценката на данните произтичащи от договора за проучване като е заключила в съображение 6 от оспорваното решение, че „разследването не е показало, че приложението на отмяната на отстъпките спрямо Обединеното кралство би позволило на жалбоподателя да изнася повече готова горчица към пазар”.

68. В това отношение, трябва първо да отбележим, една разлика между съдържанието на френския вариант на посочения по-горе пасаж на съображение 6 от оспорваното решение и този на по-голямата част от другите езикови версии на този текст. И наистина, противно на текста на френски език, който използва думата „повече”, по-голямата част от другите езикови версии съдържат израза „по-големи” или „по-добри възможности за експорт”. Това е валидно за вариантите на посочения по-горе пасаж на английски език („... would result in greater export opportunities ...”),

немски език („... für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf ...“), датски език („... at klageren ville få større muligheder for at eksportere ...“), испански език („... traería consigo mayores oportunidades para el denunciante de exportar ...“), фински език („... valituksen tekijän ... viennin mahdollisuuksien laajenemiseen ...“), италиански език („... comporterebbe per il denunciante maggiori opportunità di esportazione ...“), португалски език („... se traduziria, para o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação ...“) и шведски език („... bättre utsiker för den klagande att exportera ...“).

69. Първоинстанционният съд счита, че идеята съдържаща се в различните езикови версии на посочения по-горе пасаж, от значение за проучване на претенцията за явна грешка в преценката, е от една страна, нещо по-малко категорично от това, което става ясно от френския вариант, чрез използване на думата „повече“ между намаляването на износа на готова горчица към САЩ идваща от четиринадесет държави-членки на Общността и увеличаването на износа на този продукт към САЩ от Обединеното кралство и от друга страна, това на едно влияние във времето на нивото на износа готова горчица към САЩ.

70. Следователно, трябва да се отбележи, че ищите не оспорват данните съдържащи се в доклада за проучване относно износа на готова горчица към САЩ с произход от една страна, държавите-членки на Общността, с изключение на Обединеното кралство, и от друга, идващи от последната държава. От друга страна, ищите не оспорват, че метода, който е бил приет в доклада за проучване с цел да се определи неблагоприятния търговски ефект, причинен от пречката пред търговията, такъв какъвто е описан в точка 1.4 на доклада за проучване и напомнен в точка 55 по-горе.

71. Като се има предвид това, от данните взети в доклада за проучване, както и от анализа, който е направен и извода извършен от Комисията отбелязан в съображение 6 от оспорваното решение, явно не е неправилен.

72. В действителност, трябва да се установи, че между средната стойност на износа за годините 1996-1998 и за годината 2000, увеличаването на износа на готова горчица към САЩ с произход от Обединеното кралство, както в стойност така и в обем е представлявала една много малка част по отношение на износа на готова горчица с произход от другите държави-членки на Общността. По-нататък, дори да предположим, че износителите от държавите-членки различни от Обединеното кралство самите са се ползвали от това увеличение, при хипотезата, когато мерките на властите в Съединените щати са засегнали готовата горчица с произход от Обединеното кралство – нещо което не е било доказано от ищите – тези износители не са могли да се ползват с по-големи възможности за експорт.

73. По-нататък, става ясно от информацията използвани от Комисията по време на процедурата на проучване, че американските вносители на готова горчица са търсели алтернативни доставчици, установени извън Общността, които в голяма степен са се възползвали от отмяната на тарифните отстъпки от страна на властите в Съединените щати по отношение на готовата горчица с произход от държавите-членки.

74. Следователно, втория довод трябва да бъде отхвърлен.

Относно третия довод, основаващ се на нарушение на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94

Аргументи на страните

75. Първоначално ищците отбелязват, че френския вариант на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94 има грешка в пунктуацията. Като се позовават на „поправения вариант” на тази разпоредба, ищците са на мнение, че член 10, параграф 5 от регламент № 3286/94 изисква Комисията да вземе под внимание в своето проучване на неблагоприятните търговски последици на разпоредби, принципи или практики, които регулират правото да се започне действие на основание на приложимите международни търговски правила. Но според ищците въпреки, че Комисията в стадия на доклада за проучване е преценила, съвместимостта на американските мерки с оглед направилата на СТО, тя не е извършила никакъв сравнителен анализ в оспорваното решение, като този в случая, който се отнася до нарушението на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94. От друга страна, по мнението на ищците оспорваното решение има порок по отношение на мотивацията, дотолкова доколкото Комисията не е обяснила причините, поради които юридическия анализ на пречките пред търговията, за които става дума, който тя е извършила в доклада за проучване не фигурира в оспорваното решение.

76. Без да оспорва факта, че френския вариант на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94 съдържа грешката, която се изтъква от ищците, Комисията поддържа, че този довод е неоснователен.

Съображения на Първоинстанционния съд

77. Френския вариант на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94 предвижда, че:

„la Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d’engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l’article 2, paragraphe 1”.

78. В това отношение, така както ищците правилно са посочили в своите писмени защиты и това не е било оспорено от Комисията, този вариант съдържа една синтактична грешка в това, че има запетая след термина „examen”. В действителност, както структурите на параграф 5 и член 10 от Регламент № 3286/94, който налага вмъкването на частицата „et” и на прилагателното „défavorables” ако запетайката е била от значение, както и мястото на този параграф във въпросния член, който посочва ”examen des éléments de preuve”, водят до заключението, че запетайката фигурираща след думата „examen” не си е на мястото. Още повече, че другите езикови варианти на член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94 се позовават в тази логика на ”проучването на доказателствата отнасящи се до неблагоприятните търговски последици”.

79. Следователно трябва да се приеме, че член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94 трябва да бъде четен по следния начин:

„Комисията отчита също в своето проучване доказателства, отнасящи се до неблагоприятни търговски последици, разпоредби, принципи или практики, които регламентират правото на ангажиране на действие в рамките на валидните правила на международната търговия, посочени в член 2, параграф 5.”.

80. Въпреки това, като поддържат становището, че тази разпоредба задължава Комисията в оспорваното решение да анализира съвместимостта на пречката пред търговията, за която става дума в разпоредбите на споразуменията приети в рамките на СТО, ищците тълкуват неправилно член 10, параграф 5 от Регламент № 3286/94.

81. В действителност, с оглед на това, което е било отбелязано в точка 48 по-горе, дотолкова доколкото Комисията правилно е отбелязала, че доказателствата от количествен тип анализирани в нейния доклад за проучване не позволяват да се стигне до извода, че съществуват неблагоприятни търговски последици, по смисъла на Регламент № 3286/94, тя не е била длъжна да взема под внимание тези разпоредби, принципи или практики, които регулират правото да се започне акция на основание на международните търговски правила.

82. По отношение на претенцията, че съществува грешка в мотивацията, опорочаваща оспорваното решение, трябва да се приеме, че след като Комисията правилно е установила липсата на неблагоприятни търговски последици по смисъла на Регламент № 3286/94, тя не е била длъжна да извърши анализ на допълнителните елементи предвидени в член 10, параграф 5 от упоменатия регламент, нито да мотивира оспорваното решение в тази насока.

83. Като се има предвид казаното до тук, третият довод трябва да бъде отхвърлен.

Относно четвъртия довод, основаващ се на нарушение на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94

Аргументи на страните

84. Ищците поддържат становището, че оспорваното решение е объркало ”интереса на Общността”, посочен в член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94, с интереса на жалбоподателя. Но, по мнението на ищците подобно поведение е не само противоречиво с разпоредбата, но също така и в случая игнорира факта, че други страни са се намесили по време на процедурата на проучване и че от обявяването на откриване на тази процедура на 1 август 2001, Комисията е признала интереса на Общността „да атакува практиките на Съединените щати, които могат да представляват системна заплаха за ролята на Общността в СТО и да накърнят сериозно солидарността на Общността, тъй като всяко изключване на държава-членка от премахването на търговски отстъпки неминуемо води до по-голяма тежест за останалите”.

85. В допълнение, ищците считат, че забележките формулирани от Комисията във фазата на производството пред Първоинстанционния съд, според които анализа на интереса на жалбоподателя е необходимо условие за интереса на Комисията, са в противоречие с оспорваното решение, дотолкова доколкото, за да приключи процедурата на проучване Комисията се е основавала на липсата на интерес на Общността, а не на липсата на интерес на жалбоподателя. Във всички случаи ищците

смятат, че признаването от страна на Комисията в стадия на писмената фаза на производството на разграничението между интереса на жалбоподателя и този на Общността, трябва да спомогне на тяхната претенция, според която оспорваното решение в случая е нарушило член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

86. Комисията отбелязва, че Регламент № 3286/94 не определя понятието "интерес на Общността" и че тя разполага в това отношение на много широко поле за преценка. Но въпреки това, според нея с оглед на общото значение на Регламент № 3286/94, това понятие играе точна роля, която е да предотврати всяко действие, което да бъде започнато по принцип или *in abstracto*. С други думи Комисията счита, че един жалбоподател не може да се позовава на Регламент № 3286/94, за да накара Комисията да започне едно действие по принцип в защита на общия интерес на Комисията, ако той не е понесъл лично неблагоприятните търговски въздействия. Но, в случая ищцата не е понесла такива въздействия повече от това, което ответните мерките (законно) се предизвикали, предварителното условие за проучване на интереса на Комисията да започне действие не е било следователно изпълнено. От друга страна, заключенията на доклада за проучване ясно показват, че ищите не биха имали никакъв интерес щото американските мерки да бъдат прилагани еднакво за всички държави-членки на Общността.

87. В своята дуплика, Комисията също така уточнява, че тя е взела под внимание съвкупността от интереси в случая, включително и на тези на предприятията, които са се намесили по време на процедурата на проучване, така както става ясно от доклада за проучване, чиито изводи оспорваното решение е спазило напълно. Във всички случаи селективността на американските мерки се отнася до готовата горчица, след като в случая само този продукт е бил изнесат от Обединеното кралство, с изключение на roquefort, foie gras и échalotes.

88. В крайна сметка, Комисията счита, че тя коректно е преценила с оглед на заключението на доклада за проучване, че не е в интерес на Общността да се продължава производството.

Съображения на Първоинстанционния съд

– Предварителни бележки

89. Трябва да се отбележи, че Регламент № 3286/94 не дава никакво определение на понятието "интерес на Общността", нито уточнява правилата, които да се спазват при проучването на този интерес. Няколко разпоредби на Регламент № 3286/94 въпреки това се позовават на това понятие.

90. Съгласно член 8, параграф 1 от Регламент № 3286/94, Комисията открива процедура по проучване „Когато в резултат на консултации за Комисията стане ясно, че са налице достатъчни доказателства, които оправдават откриването на процедура за проучване и че това е необходимо в интерес на Общността.”

91. Още повече на основание на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94, „Когато от процедурата на проучването резултатът е, че не е необходимо никакво действие в интерес на Общността, решава се приключването на процедурата според член 14.”

92. От друга страна, член 12, параграф 1 от Регламент № 3286/94 гласи, че „ Освен ако фактическото или правното положение е такова, че не се изисква процедура по проучване, когато се установи, че е необходимо действие в интерес на Общността за осигуряване на пълното упражняване на правата, предоставени на Общността съгласно правилата на международната търговия с оглед отстраняването на вредата или на неблагоприятните търговски последици, причинени от пречки пред търговията, допуснати или поддържани от трети страни, определят се подходящи мерки според процедурата, установена в член 13.”

93. Тези разпоредби, които трябва да бъдат четени с оглед на петнадесетото съображение от Регламент № 3286/94, според които „в компетентността на Комисията и на Съвета е да действат по отношение на пречките пред търговията, породени или поддържани от трети страни, в рамките на международните права и задължения на Общността, само в случаи, когато интересите на Общността изискват намеса; че когато се оценяват тези интереси, Комисията и Съветът следва да отчитат становищата на всички заинтересовани страни в хода на производствата.”

94. Въпросът дали интересът на Общността изисква действие предполага преценка на сложни икономически ситуации и съдебния контрол на подобни преценки трябва да се ограничи до проверка на спазването на процедурните правила, на материалната точност на фактите, които се вземат под внимание, за да се извърши оспорвания избор, на липсата на явни грешки в преценка на фактите, а също така и липсата на отклонение от правомощия (вж., по-специално Решение на Съда от 10 март 1992 г. по дело Sharp Corporation/Съвет, С-179/87, Recueil стр. I-1635, точка 58, и Решение на Първоинстанционния съд от 15 октомври 1998 г. по дело T-2/95 Industrie des poudres sphériques/Съвет, Recueil стр. II-3939, точка 292). Когато съда на Общността е сезиран с иск за отмяна насочен срещу решение на Комисията приключващо процедура на проучване относно пречките пред търговията по мотиви за липса на общностен интерес на основание на Регламент № 3286/94, обхвата на съдебния контрол включва също така и търсенето на правна грешка (вж., по-специално Решение на Първоинстанционния съд от 8 юли 2003 г. по дело Euroalliances и др./Комисия, T-132/01, все още не публикувано в Recueil, точка 49). Един подобен предел на съдебния контрол валиден в рамките на преглед на антидъмпингови мерки се прилага *a fortiori* в една процедура имаща много по общ обхват и която би могла да доведе в някои случаи до предявяването на международна жалба.

95. Именно с оглед на тези разсъждения, трябва да проверим дали така както твърдят ищщите, от една страна, интереса на Комисията да действа срещу пречката в търговията описана в жалбата е вече бил окончателно изразен и установен в стадия на съобщението за откриване на процедура по проучване и от друга страна, Комисията е приела или намалила интереса на Общността до индивидуалния интерес на жалбоподателя, без да вземе под внимание интересите на другите заинтересовани страни.

– Относно преценката на интереса на Общността в стадия на съобщението за откриване на процедура на проучване.

96. В точка 6 на съобщението за откриване на процедура на проучване, Комисията отбелязва:

„В интерес на Общността е да се атакуват американските практики, които представляват систематична заплаха за ролята на Общността в СТО и накърняват сериозно солидарността на (Общността), след като всяко изключване на дадена държава-членка от отмяната на търговските отстъпки неминуемо води до по-високи тежестта за останалите. Следователно се счита, че е в интерес на Общността да открие процедура на проучване.”

97. В най-общ план, трябва да се приеме, че преценката на интереса на Общността направена в стадия на откриване на процедура по проучване има по своето естество подготвителен характер. Тя не може да бъде смесена с преценката, която трябва да се направи на следващ стадий, а именно след процедурата на проучване в момента, когато следва да се решава дали дадено действие е необходимо в интерес на Общността.

98. В действителност, едно различно тълкуване би имало за последица, че щом Комисията реши да открие процедура на проучване тя автоматично да бъде задължена в стадия на решението за евентуално действие на Общността да счете, че това действие е необходимо, дотолкова доколкото законовите условия за приложение на Регламент № 3286/94 — а именно съществуването на пречка пред търговията и съществуването на неблагоприятни произтичащи от нея търговски последиствия — са изпълнени, нещо което би лишило Комисията от нейното поле за преценка.

99. В случая, общата формулировка на точка 6 от съобщението за откриване на процедура по проучване не може да бъде тълкувана като означаваща, че Комисията е изоставила всякакво право да установява, след процедурата на проучване дали интересът на общността изисква или не действие в конкретния случай. В действителност трябва да се установи, че точка 6 от съобщението за откриване се е ограничило със заключението, че е в интерес на Общността да се ”открие процедура по проучване”.

100. Следователно първия аргумент на ищите трябва да бъде отхвърлен.

– Относно включването или свеждането на интереса на Общността до индивидуалния интерес на жалбоподателя и липсата на вземане под внимание на интересите на другите заинтересовани страни

101. Настоящия аргумент се основава на следните две нарушения, а именно от една страна, това на липсата на вземане под внимание на интереса на заинтересованите страни, различни от жалбоподателя и от друга, на включването или свеждането от страна на Комисията на интереса на Общността, до този на жалбоподателя.

102. Когато става дума за първото нарушение, трябва да отбележим, че оспорваното решение по никакъв начин не се позовава на упоменатите страни.

103. Въпреки това, подобно обстоятелство в случая не би могло да представлява нарушение на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

104. Така както става ясно от член 11, параграф 1, точка 91 във връзка с точка 93 по-горе, от Регламент № 3286/94, така както е тълкуван с оглед на съображение 15 от упоменатия регламент, гарантира, че при преценката на интереса на Общността в рамките на процедурата на проучване, становищата дадени от всички заинтересовани страни от производството са били взети под внимание. Оттук следва, че преценката на интереса на Общността предполага претеглянето на интересите на различните заинтересовани страни и на общия интерес в рамките по-специално процедурата на проучване (вж., по-специално дело Euroalliances и др./Комисия, посочено по-горе).

105. Така е безспорно, че в следствие на публикуването на съобщението за откриване на процедура на проучване, заинтересованите страни са съобшили на Комисията своя интерес да бъдат включени в производството започнато от жалбоподателя срещу пречките за търговията, на които тя се позовава, що се отнася до техните респективни продукти. Така както анализът извършен за износа на готова горчица към САЩ, доклада за проучване е преценил, що се отнася до продуктите на заинтересованите дали пречката пред търговията, на която се позовава жалбата би довела до неблагоприятни търговски последици. След подобна преценка, така както изводите в доклада, които са направени в следствие положението на жалбоподателя, докладът е отбелязал, че американските селективни мерки не са довели до търговски последици, от които да страдат заинтересованите, които от друга страна, не са били конкурирани на американския пазар от износ на продукти с произход Обединеното кралство. Накрая в рамките на анализа на интереса на Общността, докладът за проучване в своята точка 4, твърди по-специално, че „така както е било отбелязано по-горе, започването на процедура пред инстанциите на СТО не е била в състояние да елиминира или намали икономическите проблеми, пред които са изправени жалбоподателите”. Въпреки че този пасаж в точка 4 от доклада за проучване погрешно назовава всички страни като жалбоподатели, той отбелязва, че интереса на заинтересованите страни по главното производство е бил взет под внимание при преценка на интереса на Общността в рамките на доклада по проучване.

106. Освен това, ищите в никакъв момент на писмената фаза на производството не са изтъкнали, че заинтересованите страни имат интереси различни от тези на жалбоподателя, които да не са били взети под внимание от Комисията в рамките на процедурата на проучване.

107. Разпитани по тази точка по време на заседанието от Първоинстанционния съд, ищите са отбелязали, че заинтересованите страни нямат никакъв интерес да искат американските мерки да бъдат приложени и спрямо Обединеното кралство, след като е ясно, че рокфора, гъшия дроб и зеленчуците не са произвеждани в Обединеното кралство, но че имат за сметка на това интерес селективното приложение на американските мерки да бъде денонсирано от Комисията пред инстанциите на СТО, и това в хипотезата когато едно осъждане на Съединените щати би включило според ищите това че техните продукти ще бъдат махнати от листата одобрена от DSB. Но, трябва да отбележим, че дори да предположим, че подобен интерес е различен от този на жалбоподателя, Комисията е взела под внимание подобна аргументация в рамките на своето проучване, като е отбелязала хипотетичния характер на възможността, на която се позовават ищите по-специално поради изключителната компетентност на властите в Съединените щати относно определянето на списъка на

продукти подчинени на отмяната на тарифните облекчения. Този интерес следователно е бил взет под внимание от Комисията.

108. Следователно факта, че оспорваното решение не изброява заинтересованите страни не може сам по себе си да бъде изтъкван като непризнаване на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94, прочетен с оглед на петнадесетте съображения на този регламент.

109. Следователно, обвинението относно липсата на вземане под внимание на интереса на заинтересованите страни, различни от жалбоподателя трябва да бъде отхвърлено.

110. По отношение на обвинението отнасящо се до претендираното смесване на интереса на Общността с този на жалбоподателя, трябва първо да се направи на съображения 6 и 7 от оспорваното решение.

111. В съображение 6 от оспорваното решение, Комисията отбелязва, че „всъщност, разследването не е показало, че приложението на отмяната на отстъпките (за тарифите) спрямо Обединеното кралство би могло да позволи на жалбоподателя да изнесе повече готова горчица към пазара на Съединените щати”, тъй като е уточнено, че „като последствие никакъв неблагоприятен ефект по смисъла на регламента не може да бъде преписан на пречката пред търговията от която се оплаква жалбоподателя”, и е стигнал до заключението, че „съгласно член 11 от Регламент № 3286/94) процедурата на проучване следователно е показала, че никакво специфично действие срещу пречката пред търговията, за която става дума не е необходимо в интерес на Общността”.

112. Съгласно съображение 7 от оспорваното решение, Комисията е стигнала до заключение, че „процедурата на проучване не е дала доказателства, които в достатъчна степен да посочват, че интереса на Комисията изисква специфично действие в рамките на регламента” и че ”следователно процедурата на проучване трябва да бъде приключена”.

113. Използването на думата „следователно” в последната фраза на съображение 6 от оспорваното решение, показва че интереса на Общността следва поне не пряко от констатацията, според която жалбоподателят няма никакъв интерес от това отмяната на тарифните отстъпки да бъде разпростряна и върху Обединеното кралство, дотолкова доколкото тя не страда от неблагоприятни търговски последици, които да се съдържат в селективното приложение на мерките предприети от Съединените щати.

114. Трябва да се отбележи, че необходимостта за предварително демонстриране на интерес от страна на жалбоподателя, за да може да съществува и интереса на Общността е била потвърдена от Комисията в нейните писмени изложения. В действителност последната е защитавала идеята, според която Регламент № 3286/94 не може да се използва от един жалбоподател, за да накара Комисията да предприеме по принцип действие от общ интерес на Общността, без самия той да е бил жертва на неблагоприятни търговски последици.

115. Следователно противно на това, което поддържат ищите аргументацията развита от Комисията в стадия на писмената фаза на производството пред Първоинстанционния съд не е в противоречие с мотивите на оспорваното решение.

116. По нататък, трябва да се направи позоваване на пасажите отнасящи се до доклада за проучване. В точка 4 на доклада за проучване (назован „Интерес на Комисията”), Комисията отбелязва:

„Резултатите на разследването доказаха, че не съществуват неблагоприятни търговски последици по отношение на жалбоподателя причинени от пречката пред търговията изтъкната по това дело. Тези резултати лишават процедурата от основно условие за продължаване на това действие и това на основание на регламента. Въпреки това Комисията е преценила, че съществуват други форми на действие, които Общността би могла да предприеме в отговор на нарушенията и на потенциалните търговски последици описани в този доклад.”

117. По-нататък тя напомня:

„Започването на процедура пред инстанциите на СТО не е способна да премахне или намали икономическите проблеми, пред които са изправени жалбоподателите. За сметка на това юридическото и политическото отражение на американските практики не следва да се подценява. В действителност, Съединените щати изглежда са приели практиката на селективните санкции” като оръжие” в търговската област с цел да се намали вътрешната спойка на Общността и следователно да се повлияе на отношенията им със своя основен търговски, икономически партньор. Накрая, Комисията е на мнение, че по-широки и по-дългосрочни интереси на Общността изискват едно действие, чиято цел ще бъде да се предприеме действие целящо да се преустанови американската практика състояща се в премахване на отстъпки спрямо някои страни, а не спрямо други (което означава селективни санкции”), да се повтаря за в бъдеще. В тази перспектива, Комисията ще продължи дискусиите с цел да се намери приемливо взаимно решение що се отнася до аферата за хормоните и ще дискутира с властите в Съединените щати проблемите, които се повдигат в настоящия доклад.”

118. В точка 6 на доклада за проучване, назован „Планиране на предприетите действия”, Комисията, след като е припомнила трите необходими условия за предприемане на действие на Общността, което означава а) че съществува право на Общността на основание на правилата, на които се подчинява международната търговия, б) че съществуват неблагоприятни търговски последици причинени от пречка пред търговията и в) че е необходимо действие в интерес на Общността), е подчертала, че „въз основа на анализа и заключенията упоменати по-горе, по-специално що се отнася до липса на неблагоприятни търговски последици се предлага да се прекрати процедурата на проучване по настоящото дело” и че „най-добрия начин да се третират проблемите пред които се изправя жалбоподателят е да се продължават разговорите с властите на Съединените щати с цел да се намери взаимно задоволително решение по случая с хормоните”.

119. Първоинстанционният съд отбелязва, че процедурата на проучване не е изключила общия интерес и възможност в дългосрочен план Комисията да реагира срещу потенциалните нарушения анализирани в доклада по проучване, за сметка на

това дотолкова доколкото ангажирането на процедура в рамките на СТО не е било в състояние да отстрани или да намали икономическите проблеми, пред които са изправени жалбоподателите е било предложено да се приключи процедурата на проучване по-специално при липсата на неблагоприятни търговски последици по смисъла на Регламент № 3286/94.

120. Но, Комисията не отхвърля член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94, когато изисква евентуално действие на Общността да бъде свързано с правни и фактически основания, които са в основата на процедурата на проучване и че въпреки наличието на общ интерес и в дългосрочен план необходимост за действие срещу потенциални нарушения, които могат да произтичат от практиките на „селективните санкции” предприети от САЩ, такива каквито са били описани в доклада за проучване, Комисията е решила да прекрати процедурата на проучване.

121. В действителност, член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94 трябва да бъде четен с оглед на преамбюла на съображение 6, съгласно който установения юридически механизъм от Регламент № 3286/94 следва да „гарантира, че решението за позоваване правата на Общността в рамките на международните търговски правила се основава на факти и юридически анализ”. Следователно ако в следствие на процедурата на проучване, фактическата и правна уредба станала основа на настоящата процедура не позволява да стане основа на евентуално решение, с което Общността да си потърси правата, по-специално поради липса на едно от законовите условия за приложение на Регламент № 3286/94, в случая липса на неблагоприятни търговски отражения, които да са резултат от пречка пред търговията, Комисията е оправомощена да установи липсата на условията, предвидени в Регламент № 3286/94.

122. Това тълкуване също така се основава и на член 12, параграф 1 от Регламент № 3286/94. В действителност, следва да се напомни, че съгласно тази разпоредба „когато се установи, че е необходимо действие в интерес на Общността за осигуряване на пълното упражняване на правата, предоставени на Общността съгласно правилата на международната търговия с оглед отстраняването на вредата или на неблагоприятните търговски последици, причинени от пречки пред търговията, допуснати или поддържани от трети страни, определят се подходящи мерки”. Но, от съдържанието на член 12, параграф 1 от Регламент № 3286/94 става ясно, че действието на Комисията трябва да има за предмет прекратяването на неблагоприятните търговски последици причинени от пречка пред търговията и започвайки от това действие то не може да бъде иницирано ако не води до постигането на упоменатата цел. С други думи на основание на член 12, параграф 1 от Регламент № 3286/94, никой не може да се позовава на упоменатия регламент в своята жалба, за да подтикна Общността да започне действие в защита на общия интерес на Общността ако самият той не е понесъл неблагоприятните последици за търговията си. При всички случаи дори при тази хипотеза не е достатъчно да се констатира подобен неблагоприятен ефект, за да може едно действие по смисъла на Регламент № 3286/94, да бъде започнато от Общността, Комисията в тази област разполага с голямо поле за преценка, за да претегли общите търговски интереси на общността.

123. В случая, факта че Комисията е счела за целесъобразно в рамките на процедурата на проучване да прецени дали един по-общ и по-дългосрочен интерес на

Общността би могъл да съществува не би могло да означава, че Комисията е задължена да започне действие в интерес на Общността и това да става ясно от процедурата на проучване. В действителност такъв подход следва от необходимостта да се отговори на всички аргументи повдигнати от жалбоподателя и/или заинтересованите страни и участва в спазване на принципа на добрата администрация. Но това нещо не би могло да бъде противопоставено на Комисията с цел да се установи, че последната е нарушила член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

124. Следователно, противно на това, което поддържат ищците, Комисията не е ограничила интереса на Общността до този на жалбоподателя, нито е нарушила член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

125. Поради тези причини четвъртият довод трябва да бъде отхвърлен в неговата цялост.

Относно петия довод, основаващ се на грешка в мотивацията на оспорваното решение

126. Този довод се разделя на две части, от една страна, за липсата на мотиви по отношение на анализа на пречката пред търговията и от друга, липсата на мотиви по отношение на интереса на Комисията да започне действие.

Относно първата част на петия довод по отношение на липсата на мотиви на анализа на пречката пред търговията

– Аргументи на страните

127. Ищците считат, че Комисията е нарушила задължението за мотивация, което произтича от член 253 ЕО, след като не е извършила в оспорваното решение юридически анализ на пречката пред търговията изтъкната в жалбата.

128. Комисията напомня принципите установени от съдебната практика в областта на мотивацията на актовете на институциите на Общността. В случая, според нея мотивацията на оспорваното решение отговаря на цялата съвкупност на изискванията установени от съдебната практика. В действителност като повтаря основните изводи на доклада за проучване посочени изрично в съображение 6 от оспорваното решение, тя напълно е отговори на изискванията за мотивация, които тя е задължена да спазва, още повече че доклада за проучване е бил изготвен след една състезателна процедура, в която ищците са имали възможност да изкажат своите гледни точки. Ищците следователно са били в състояние да се запознаят с причините за приемането на мярката и общностния съдия също е бил в състояние да извърши необходимия контрол.

– Съображения на Първоинстанционния съд

129. Според трайната съдебна практика, мотивацията изисквана от член 253 ЕО трябва да изтъква по ясен и недвусмислен начин разсъждението на общностния орган, автор на инкриминирания акт, така че да позволи на заинтересованите да се запознаят с оправданията на взетата мярка с цел да защитят своите права, а от друга

страна, за да може общостния съдия да упражни своя контрол (Решения по дело 203/85 Nicolet Instrument от 26 юни 1986 г., Recueil, стр.2049, точка 10; дело 240/84 NTN Toyo Bearing и др./Съвет от 7 май 1987 г., Recueil, стр.1809, точка 31; дело Nachi Fujikoshi/Съвет, 255/84, Recueil, стр.1861, точка 39; и дело C-76/00 P Petrotub et Republica/Съвет от 9 януари 2003 г., Recueil, стр.I-79, точка 81). Освен това, изискването за мотивация трябва да се преценява с оглед конкретните обстоятелства, включително съдържанието на акта, естеството на мотивите, които го придружават и интереса, който адресатите или друго засегнато лице имат директно, индивидуално от акта и следователно могат да получават обяснения. Не се изисква мотивацията да отбелязва всички фактически и правни елементи, дотолкова доколкото въпроса да се знае дали мотивацията на един акт отговаря на изискванията на член 253 ЕО и трябва да се преценява не само с оглед своето съдържание, но също така и на своя контекст и на съвкупността от юридически правила, които регулират дадената материя (вж., *inter alia*, Решения по дело C-367/95 Р Комисия/Sytraval et Brink's France от 2 април 1998 г., Recueil, стр.I-1719, точка 63, и дело Petrotub и Republica/Съвет, посочени по-горе, точка 81). Следователно, ако оспорвания акт показва в основни линии целта преследвана от институцията би било излишно да се изисква специфична мотивация за всеки един от техническите избори, които са направени (Решение по дело C-122/94 Комисия/Съвет от 29 февруари 1996 г., Recueil, стр.I-881, точка 29).

130. В случая, трябва да се отбележи, че Комисията в оспорваното решение идентифицира от една страна, пречката пред търговията, която е предмет на жалбата, която „се състои от решението взето от САЩ в следствие „делото с хормоните” да прекрати търговските отстъпки прилагани спрямо готовата горчица, но само срещу износа осъществен от някои държави-членки (с изключение на Обединеното кралство)” (съображение 3 от оспорваното решение). От друга страна, в съображение 6 от оспорваното решение, Комисията е отбелязала, че „процедурата на проучване е довела до заключение, че не съществуват търговски ефекти, за които се твърди, че са неблагоприятни произтичащи от пречката пред търговията посочена в жалбата, а именно преустановяването на отстъпките от страна на САЩ, по селективен начин срещу някои държави-членки (селективна санкция)”.

131. Но предвид контекста, в който се вписва настоящото дело, подобни забележки отговарят на изискванията на член 253 ЕО.

132. В действителност, трябва да се напомни първоначално, че член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94 предвижда, че „Когато от процедурата на проучването резултатът е, че не е необходимо никакво действие (...), решава се приключването на процедурата”. От тази разпоредба следва, че едно решение приключващо процедура по проучване може да ограничи мотивацията си до напомняне на основните заключения на доклада за проучване като препраща към него, без да е необходимо с оглед контекста, в който се вписва това решение да повтори основните елементи от фактическо и правно естество развити в упоменатия доклад.

133. Трябва накрая на припомним, че доклада за проучване е в неверителната си версия публичен документ и че в случая той е бил съобщен на ищите преди приемането на оспорваното решение. Последните следователно са могли достатъчно подробно да се запознаят с основанията на оспорваното решение, включително с причините поради които един доклад за проучване е изтъкнал някои признаци за несъвместимост на посочената от жалбоподателя пречка пред търговията с правилата

на споразуменията приети в рамките на СТО, юридическия анализ на пречката пред търговията в оспорваното решение не е била необходима поради липса на причинно-следствена връзка между тази пречка и неблагоприятните последици по смисъла на Регламент № 3286/94.

134. Накрая, разглеждането на първи и втори довод, които са извършени от Първоинстанционния съд, респективно в точки 48 до 58 и 64 до 74 по-горе показват, че осъществяването на съдебен контрол е напълно възможно.

135 Следователно първата част на петия довод трябва да бъде отхвърлена.

Относно втората част на петия довод включваща липса на мотиви по отношение на интереса на общността да започне действие

– Аргументи на страните

136. На първо място, по мнение на ищите, Комисията е възприела своята позиция що се отнася до интереса на Общността като се позовава на интереса на жалбоподателя, оспорваното решение не позволява нито на заинтересованите страни намесили по време на процедурата на проучване, които самите те са ищци по настоящото дело да се запознаят с причините за приемането на оспорваното решение, нито на съдията да упражни своя съдебен контрол.

137. На второ място, ищите считат, че Комисията не е отговорила на съвкупността от аргументи, повдигнати в жалбата що се отнася до интереса на Общността да започне действие. Първо, ищите отбелязват, че оспорваното решение не изяснява въпроса за интереса на Общността, отбелязан в доклада за проучване, който е да се предотврати това САЩ да накърняват общата търговска политика чрез практикуване на „селективни” санкции единствено приложими спрямо някои държави-членки. Второ ищите подчертават, че жалбата съдържа твърдението, че не може да се изключи вследствие действие на Общността, Съединените щати в очакване на разпростиране на ответните мерки на всички страни от Общността, да извадят готовата горчица от списъка на продуктите, които са обект на упоменатите мерки. В действителност, според тях, дотолкова доколкото премахването на тарифните отстъпки не би могло да надхвърли 116,8 милиона USD годишно, Съединените щати биха били принудени да извадят някои продукти от списъка, между които и готовата горчица. Но, ако ищите приемат, че тази точка е била засегната в доклада за проучване, те отбелязват, че в оспорваното решение това се премълчава и този факт, според тях представлява липса на мотивация. На трето място, ищите упрекуват Комисията, че не е отговорила в оспорваното решение на аргумента повдигнат в жалбата, съгласно, който Общността би имала преди всичко интерес да започне процедура по настоящото дело, отколкото да започне консултации със САЩ в рамките на приложението на член 306 от Американския закон от 1974 г. относно външната търговия. Накрая, четвърто, ищите упрекуват Комисията, че не е в оспорваното решение отговорила на аргумента, който въпреки това е бил включен в доклада за проучване, според който едно осъждане на САЩ в СТО би им дало възможност да си поискат обратно митническите задължения платени неоснователно.

138. Комисията препраща за съвкупността от тези упреци към аргументите развити в първата част на настоящия довод.

– Съображения на Първоинстанционния съд

139. Така както беше напомнено в точка 129 по-горе, няма изискване мотивацията на едно решение да отбелязва всички фактически и правни елементи, които се отнасят за случая, при положение, че тя позволява на заинтересованите да се запознаят с мотивите за приемането на съответната мярка с цел да защитят правата си и за да се позволи на общностния съдия да осъществи своя контрол като вземе предвид по-специално юридическата и фактическа обстановка, в която се вписва това решение.

140. Когато става дума за първия аргумент на ищите, според който оспорваното решение не позволява на заинтересованите страни намесили се по времето на процедурата на проучване да разберат причините за приключването на производството, Първоинстанционният съд счита че този аргумент трябва да бъде отхвърлен.

141. Освен това, трябва да се отбележи, че Комисията наистина е приела оспорваното решение единствено позовавайки се на случая с готовата горчица.

142. Въпреки това в контекста, в който се вписва това решение едно подобно обстоятелство не е попречило на всички ищци да узнаят причините, поради които Комисията е решила да приключи процедурата на проучване, към която заинтересованите страни са се присъединили. В действителност, от доклада за проучване става ясно така както той е бил съобщен преди приемане на оспорваното решение, че заключенията в този доклад се прилагат по същия начин спрямо техните продукти, както спрямо тези на жалбоподателя. Проучването е изтъкнало, че продуктите на заинтересованите страни не понасят никаква конкуренция от сходни продукти с произход Обединеното кралство на американския пазар, защото тези продукти не са били изнасяни там и по-нататък пречката пред търговията, за която става дума в жалбата не им нанася никакъв отрицателен търговски резултат по смисъла на Регламент № 3286/94.

143. Накрая, ако Комисията е могла при спазване на принципите за добрата администрация да уточни по-добре статута на организациите различни от жалбоподателя, които са се присъединили по време на процедурата на проучване, липсата на позоваване на продуктите на последните в мотивите на оспорваното решение не пречи на осъществяването на съдебния контрол от страна на Първоинстанционния съд като се има предвид контекста, в който се вписва това решение.

144. По отношение на втория аргумент и трите му части, които са развити в точка 137 по-горе, трябва да се уточни, че ищите приемат, че доклада за проучване е анализирал и отхвърлил тези нарушения, на които се позовават. Но, от гледна точка на мотивацията, Първоинстанционният съд счита, че Комисията не е следвало да се произнася в мотивите на оспорваното решение относно всички фактически и правни елементи повдигани от ищите, а също така и не върху всеки технически избор, който Комисията е направила стига основната цел преследвана от институцията да е видна по недвусмислен начин от оспорваното решение. Премълчаването в

оспорваното решение на трите последни упрека, които ищците изтъкват може да се счита в настоящия контекст като потвърждение на позицията изразена в доклада за проучване, който е бил съобщен на ищците преди приемане на оспорваното решение и на който последната изрично се позовава. Още повече липсата на позоваване в мотивите на оспорваното решение на хипотетичните изводи, които са в основата на трите упрека на ищците с нищо не пречи на контрола за законност на оспорваното решение. Тези три жалби следователно трябва да бъдат отхвърлени.

145. По отношение на жалбата за липса на мотивация в оспорваното решение относно систематичния интерес, която Общността би имала да запази целостта на общата си търговска политика, трябва също така да бъде отхвърлен. В действителност, от доклада за проучване става ясно, че така както беше подчертано в рамките на проучване на четвъртия довод по-горе, ако целостта на общата търговска политика е била сметена като представляваща общ дългосрочен интерес на Общността, действието на Общността не е сметено в случая за необходимо поради липса на законови условия за приложение на Регламент № 3286/94. Следователно в контекста на настоящото дело ищците са могли да се запознаят с причините, поради които действията на Общността не могат да се предвидят в случая и мотивацията на въпросното решение колкото и да е лаконична напълно задоволява изискванията и прави възможен съдебния контрол.

146. При тези обстоятелства, втората част на настоящия довод и петия довод в неговата цялост трябва да бъдат отхвърлени.

Относно шестия довод основаващ се на явна грешка в преценката на фактите и нарушение на член 2, параграф 4, и член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94

147. Настоящия довод се дели на две части. Първата се отнася до явна грешка в преценката от страна на Комисията, що се отнася до евентуалното изваждане на продуктите на ищците от списъка на стоки подчинени на увеличено митническо облагане от страна на властите в Съединените щати. Втората, се отнася до явна грешка в преценката относно връщането на неправилно платената горница на митническите такси.

Относно първата част на шестия довод, отнасящ се до явна грешка в преценката на Комисията, що се отнася до евентуалното изваждане на продуктите на ищците от списъка на стоките подчинени на увеличените митнически такси в Съединените щати.

– Аргументи на страните

148. Ищците уточняват, че ако Първоинстанционният съд следва да отклони втория упрек повдигнат в рамките на втората част на петия довод, отнасящ се до липсата на мотивация, трябва във всички случаи да счете, че Комисията в своя доклад за проучване е допуснала явна грешка в преценката на фактите и е нарушила член 2, параграф 4, и член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94.

149. Според ищците, става ясно, че ако Обединеното кралство е било включено в списъка на държавите подчинени на отмяната на американските тарифни облекчения, малки „продукти” с произход от другите държави-членки, каквито са

тези на ищците, биха могли да бъдат изключени от приложното поле на американските мерки поради максималния лимит на размера на премахване на тарифните отстъпки, фиксирано от арбитражно решение на органите на СТО. Подобна възможност е била призната и от самата Комисия в съобщението си за откриване на процедура по проучване, Комисията следователно е трябвало повече да анализира възможността продуктите на ищците да бъдат изключени от списъка съставен от властите в Съединените щати. Ищците считат, че несигурността що се отнася до успеха на едно разрешаване на различията не може да попречи едно действие на Комисията от момента, когато тя е имала възможност за това. И точно такъв е настоящия случай.

150. Комисията, считайки, че вече е отговорила на този довод в своите аргументи относно предишните доводи, подчертава въпреки това, че оспорваното решение в никакъв момент не е надхвърляло пределите що се отнася до своята компетентност, такава каквата тя е била призната от съдебната практика, що се отнася до избора на необходимите доводи за реализация на общата търговска политика и за изследване на икономическите ситуации имащи сложен характер.

151. В случая, Комисията счита че тя не е извършила грешка в преценката при оценяване на фактите, такива каквито са описани в доклада за проучване, както що се отнася до липсата на неблагоприятни търговски последиствия, така и що се отнася до липсата на интерес на Общността да продължава процедурата. Това би се приложило на практика спрямо спекулациите на ищците, що се отнася до оттегляне на готовата горчица от списъка на американските мерки.

– Съображения на Първоинстанционния съд

152. Трябва първоначално да се напомни, че след като е приела, че липсва причинно-следствена връзка между пречката на търговията описана в жалбата на FICF и неблагоприятните търговски последиствия, Комисията в своя доклад за проучване се е спряла на аргумента, изтъкнат в жалбата, според който при хипотезата, когато Общността ще спечели и ще отстои каузата си пред инстанцията на СТО, отмяната на тарифните отстъпки от страна на Съединените щати ще трябва да се разпростре и върху Обединеното кралство, нещо което автоматично би довело до промяна на списъка на посочените продукти, след като общия размер на отмяната ще надхвърли разрешените размер от СТО (116,8 милиона USD). Според ищците готовата горчица, а също така и другите продукти подчинени на процедурата на проучване могат следователно да бъдат изключени от списъка на продуктите представен от властите в Съединените щати на DSB.

153. В последствие, трябва да се отбележи, че Комисията в доклада за проучване (точки 2.5, стр.32), е отговорила на този аргумент по следния начин:

„Въпреки това, първоначално, резултатът от едно дело заведено пред инстанциите на СТО далеч не е сигурен поради липсата на прецеденти по съответните въпроси. Още повече създаването на списък от продукти на които митническото облагане със 100 % се прилага е от компетентност на властите в Съединените щати. Няма никаква гаранция (това дори може да се счете като много малко вероятно) властите в Съединените щати да извадят от списъка продуктите на жалбоподателя. От друга страна, разпространето на мярката спрямо roquefort, foie gras или échalotes идващи

от Обединеното кралство не би имало никакъв ефект върху статуквото, след като тези продукти не са изнасяни от Обединеното кралство.”

154. Първоинстанционният съд счита, че анализът развит в доклада за проучване с цел да отговори на аргументите повдигнати от жалбоподателя и заинтересованите страни не е опорочен от явна грешка в преценката.

155. Първоначално така както докладът за проучване изтъква и както Комисията припомни по време на заседанието, дори да предположим, че Общността е предприела успешна акция пред инстанциите на СТО, евентуалната промяна на списъка на продуктите, подчинени на премахване на тарифните облекчения, които биха извършили Съединените щати е от изцяло от компетентността на властите в Съединените щати. В това отношение трябва да отбележим, че в арбитражното решение от 12 юли 1999 г. (WT/DS26/ARB), посочено в точка 17 по-горе и потвърдено от DSB, арбитражите ясно са отбелязали, че на основата на разпоредбите на член 22 от Споразумението те нямат компетентност да определят окончателния списък на продуктите, които могат да бъдат подчинени на премахване на тарифните отстъпки. Но ищците нито са се позовали, нито са доказали, че Общността би могла да има подобна компетенция.

156. По-нататък, Първоинстанционният съд отбелязва, че включването в американския списък на продукти с произход от Обединеното кралство по никакъв начин не означава, че продуктите на ищците ще бъдат извадени от същия този списък. В действителност, е съвсем възможно и разумно да се предположи, че други продукти или техни производни от тарифната номенклатура могат да бъдат извадени от списъка и по този начин да се спазва максималния размер от 116,8 милиона USD, разрешен от DSB.

157. Накрая, следва да се установи, че ищците не привеждат никакво доказателство позволяващо да се стигне до заключението, че съществува явна грешка в преценката, но единствено упрекуват комисията, че не е предвидила възможност за оттегляне на техните продукти. Въпреки че тази претенция не е точна, тъй като доклада за проучване е отговорил на упрека съдържаща се в жалбата на FICF, като е отхвърлил в анализа направен в доклада за проучване това не е в никакъв случай една грешка в преценката от страна на Комисията, като се има предвид хипотетичния характер на ситуацията предвидена от ищците.

158. Следователно, има основание първата част на настоящия довод да бъде отхвърлена.

Относно втората част на шестия довод, състояща се от твърдение за явна грешка в преценката относно възстановяването на неоснователно платените увеличения на митническите такси

– Аргументи на страните

159. По отношение на възможността да се поиска възстановяване на инкасираните от властите в Съединените щати митнически такси до момента на евентуалното осъждане на САЩ в СТО, ищците първо се учудват, че Комисията като отхвърля този аргумент съдържащ се в жалбата с основанието, че законодателството на

Съединените щати не дава пряко действие на споразуменията за СТО и изключва възможността за предявяване на искове от страна на частни лица, на основата на тези споразумения са взели становище относно тълкуването на чуждестранното законодателство, нещо което превишава нейните компетентности. По-нататък ищците смятат, че американското законодателство не пречи на частни лица да внасят административни молби целящи възстановяването на неправилно платени митнически такси. Ищците се позовават в това отношение на доклада на специалната група от 15 юли 2002 г. относно член 129 В), точка 1) от Американския закон за споразуменията от Уругвайския кръг (Uruguay Round Agreements Act), който потвърждава, че властите в Съединените щати могат да вземат под внимание препоръките на инстанциите на СТО. Следователно ищците смятат, че противно на това, което Комисията е записала в своя доклад за проучване, едно възстановяване на митническите такси от страна на властите в Съединените щати би било възможно.

160. Комисията препраща към своето становище развито по повод първата част на настоящия довод.

– Съображения на Първоинстанционния съд

161. Трябва да се приеме, че разсъждението на което този довод се позовава, се съдържа в хипотезата, според която в следствие евентуално решение на инстанциите на СТО удовлетворяващи претенциите на Комисията, Съединените щати биха разпрострели отмяната на митническите отстъпки върху всички държави-членки, което би довело до изваждане на продуктите на ищците от американския списък, като това изваждане само по себе си би имало за последствие, че ищците могат да поискат възстановяване на платените в повече митнически такси до този момент на властите в Съединените щати.

162. Но, дотолкова доколкото тази хипотеза се подчинява на тази която е била отхвърлена от Първоинстанционния съд при първата част на настоящия довод, тя е лишена от всякакво основание.

163. От друга страна, без да е необходимо да се взема решение относно въпроса за тълкуване на законодателството и практиката на Съединените щати, извършено от Комисията, трябва да отбележим, че доклада за проучване е също така отклонил тезата на жалбоподателя и заинтересованите страни с основанието, че различията на СТО лежи на принципа на съгласуването ех нипс със Споразумението ГАТТ от 1994 г., нещо, което се основава на член 19, параграф 1 от Споразумението. Тази преценка след като не се оспорва от ищците следва да направим заключението, дори да се предположи съществуването на явна грешка в преценката по отношение на възможността да се иска възстановяване на надплатените митнически такси, тази грешка в никакъв случай не би могла да накърни законността на оспорваното решение. В действителност, от една страна, тази грешка не би накърнила липсата на причинно-следствена връзка между пречката пред търговията, съдържаща се в жалбата и неблагоприятните търговски последици, които са установени от оспорваното решение; от друга страна, тя не би могла да накърни преценката на евентуалния интерес на Комисията да започне действие в рамките на СТО, като подобно действие няма да има за предмет и не може да има за последствие връщането със задна дата на надплатените митнически такси, на властите на трета

страна от предприятията на Общността, чийто продукти са подчинени на мярка за отмяна на тарифните облекчения от тази страна.

164. По-нататък, втората част на шестия довод, а също така и този довод в неговата цялост трябва да бъдат отхвърлени.

Относно седмия довод основаващ се на нарушение на правата на защита

Аргументи на страните

165. В рамките на този довод, ищите упрекуват Комисията, че не им е позволила да изтъкнат своята гледна точка по отношение на правните и фактически елементи, съдържащи се в доклада за проучване преди приемане на оспорваното решение.

166. В случая, ищите напомнят, че Комисията им е съобщила доклада за проучване като е добавила, че оспорваното решение ще бъде прието в най-скоро време. Според ищите тази позиция показва, че още при даването на доклада, оспорваното решение е било вече прието и по-нататък Комисията не им е оставила възможността да изразят своята гледна точка взема елементите съдържащи се в упоменатия доклад. Тази позиция е била потвърдена от Комисията в писмото си от 4 юни 2002 г., адресирано до съвета на ищите. Но, въпреки че ищите приемат от една страна, че жалбоподателят е била информирана за резултатът от процедурата на проучване и от друга, че никоя разпоредба на Регламент № 3286/94 не предвижда подаването на информации на другите заинтересовани страни, след края на процедурата на проучване те считат въпреки това, че на основание на фундаменталния принцип на спазване правата на защита, така както е бил прокламиран в рамките на спора за антидъмпинг, Комисията би следвало да им разреши да отговорят на аргументите съдържащи се в доклада за проучване. Фактът, че ищите са поддържали „контакти” със службите на Комисията не поставя под въпрос това заключение, след като ищите поддържат, че в нито един момент при приемане на доклада за проучване, те не са могли да узнаят с точност фактическите и правни основания залегнали в основата на позицията на Комисията.

167. Комисията отвърща, че съвкупността от тези аргументи е лишена от значение. В действителност, според нея задълженията произтичащи от член 8 от Регламент № 3286/94 са били напълно спазени в случая. Ако ищите са имали възможност да представят своите становища по времето на процедурата на проучване, фактът че тъй както изтъкват ищите те не са могли да се ползват с „право на отговор” преди приемането на оспорваното решение, произтича от приложението на разпоредбите на член 8 от Регламент № 3286/94.

168. Още повече, ищите позовавайки се на съдебната практика, развита в рамките на антидъмпинговата материя, Комисията уточнява, че е важно за засегнатите предприятия да могат да изтъкват своята гледна точка относно действителността и значението на фактите и обстоятелствата, а също така и на приетите доказателства. Но като се прехвърли тази съдебна практика в нашия случай, Комисията счита, че се е съобразила с правото на защита на ищите. От друга страна, противно на това, което претендират ищите жалбоподателят е имала всичкото време да представи своите становища между датата, когато ѝ е бил връчен доклада за проучване, 23 април 2002 г., и датата на която оспорваното решение е било прието, 9 юли 2002 г.

169. От друга страна, Комисията отбелязва, че ищите не са доказали незаконосъобразността на член 8 от Регламент № 3286/94, мотив който те са включили при твърдението си за нарушение на правата на защита.

Съображения на Първоинстанционния съд

170. Трябва първо да се напомни, че принципа на спазването на правата на защита е фундаментален принцип на правото на Общността (вж., *inter alia*, Решения на Съда от 17 октомври 1989 г. по дело Dow Benelux/Комисия, 85/87, Recueil стр.3137, точка 25; от 27 юни 1991 г. по дело Al-Jubail Fertilizer/Съвет, С-49/88, Recueil, стр. I-3187, точка 15, и Решение на Първоинстанционния съд от 18 декември 1997 г. по съединени дела Ajinomoto et NutraSweet/Съвет, T-159/94 и T-160/94, Recueil стр. II-2461, точка 81).

171. Освен това, общия смисъл на Регламент № 3286/94, предвижда процедура по проучване и евентуално действие в интерес на Комисията прието след нейното приключване да бъдат насочвани единствено срещу трета страна приела или поддържаща пречки пред търговията. Едно предприятие, жалбоподател на основание на Регламент № 3286/94 не би могло да се позовава на спазването на правата на защита единствено при условията предвидени в този регламент освен ако тези условия се смятат, че самите те нарушават общия принцип, който са призвани да уточняват.

172. В това отношение трябва да отбележим, че член 8, параграф 4, буква а) от Регламент № 3286/94 гласи, че „Жалбоподателите и съответните износители и вносители, както и представителите на съответните страна или страни, могат да се запознаят с цялата предоставена на Комисията информация с изключение на вътрешните документи на Комисията и администрациите, доколкото тези сведения са съществени за защитата на техните интереси, не са поверителни по смисъла на член 9 и се използват от Комисията в процедурата на проучване”, и че „Заинтересованите лица отправят до Комисията мотивирано искане в писмена форма, като посочват желаната информация”, още повече същия параграф, буква б), гласи, че „Жалбоподателите и съответните износители и вносители и представителите на съответните страна или страни могат да поискат да бъдат информирани за основните факти и съображения, произлизащи от процедурата на проучване”. Член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 налага на Комисията задължението след своето проучване да представи доклад на Комитета, посочен в член 7 от регламента.

173. От тези разпоредби става ясно, че Регламент № 3286/94 дава на жалбоподателите, износителите и вносителите, които са засегнати, а също така и на представителите на страната, или страните, които са засегнати право на информация, подчинено на условията предвидени в нейния член 8, параграф 4, букви а) и б), което трябва, *inter alia*, да се съчетае със задължението на институциите на Общността да се запазва конфиденциалността на сделките. Тези същите лица могат да поискат да бъдат информирани за основните факти и становища, които произтичат от процедурата на проучване.

174. В случая, е безспорно, че неконфиденциалната версия на доклада за проучване е била предадена на ищците, след съобщението на консултативния комитет и преди приемането на оспорваното решение. По този повод ищците са могли да изложат своята гледна точка. Въпреки това, ищците са счели, че дотолкова доколкото Комисията им е съобщила, че оспорваното решение ще бъде прието в скоро време позицията на Комисията вече е била фиксирана в момента на предаване на упоменатия доклад, и следователно те са решили, че евентуални възражения няма да имат никакво влияние върху позицията на институцията. Оттук следва, че ищците поддържат, че Комисията е следвало да им изпрати проекта на доклада за проучване с цел да могат по полезен начин да формулират възражения преди неговото предаване на консултативния комитет, или най-малкото да ги информират служебно за основните факти и заключения, произтичащи от процедурата на проучване.

175. Въпреки това, Първоинстанционният съд констатира, че никаква разпоредба на Регламент № 3286/94 не задължава Комисията да информира посочените в член 8, параграф 4 от този регламент лица на проект за доклад за проучване, преди неговото предаване на консултативния комитет с цел въпросните лица да могат да изложат своите евентуални наблюдения на институцията, нито предвижда задължение да се информират служебно тези лица, за основните факти и заключения произтичащи от процедурата на проучване.

176. Напротив, трябва да се напомни, че член 8, параграф 4, букви а) и б) от Регламент № 3286/94 задължава лицата посочени от тази разпоредба да изпратят жалба за информация до Комисията. Когато става дума за сведенията използвани в процедурата на проучване посочени в буква а), тази жалба следва да се изпрати писмено до Комисията и трябва да бъде мотивирана, а също така да съдържа и исканите сведения. В случая, когато жалбата визира основни факти и заключения произтичащи от процедурата на проучване посочена в буква б), регламента не налага никаква форма и никакво специално условие, на което това искане следва да отговаря.

177. В случая ищците никога не са претендирали, че са изпратили жалба адресирана до Комисията с искане на информация, по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент № 3286/94, преди приемане на доклада за проучване. Още повече така както Комисията с основание е отбелязала, ищците никога не са се позовавали на незаконосъобразността на разпоредбите на член 8, параграф 4 от Регламент № 3286/94.

178. Трябва също така да се отбележи, че ищците са приели в своите писмени защиты, че са държали да бъдат информирани за развитието и ориентацията на процедурата на проучване и че са имали възможност да дадат устно своите обяснения, що се отнася до изхода на последната и че са били информирани преди приемането на доклада за проучване, че Комисията не счита, че съществува отрицателно търговско отражение по смисъла на Регламент № 3286/94, в случая. Трябва следователно да се установи, че на ищците е била дадена възможност да изтъкнат своята гледна точка с цел развитието и ориентацията на процедурата на проучване или най-малкото върху един от фундаменталните Ж елементи и по този начин да защитят интересите си. Разбира се, в рамките на своите искове, ищците са поддържали, че тези информации са били прекалено общи, за да могат упражнят процесуалните си права. Въпреки това от материалите по делото не става ясно, че

ищите са преди края на процедурата на проучване поискали от Комисията да уточни тези сведения и евентуално това да стане писмено, включително що се отнася до основните факти и становища включително и юридически, които биха произтекли от процедурата на проучване съгласно член 8, параграф 4 от Регламент № 3286/94. По този повод Комисията е била подчинена на задължението да отговори подробно на тази искане за информация, и ищите биха били в състояние по полезен начин да изложат своите гледни точки относно елементите съдържащи се в отговора на Комисията. Дотолкова доколкото ищите никога не са претендирали да формулират подобно искане последните не могат да упрекват Комисията в рамките на настоящия спор, че тя не им е предоставила възможност да изложат своите становища върху фактическата и юридическата страна, произтичаща от процедурата на проучване. Междувременно фактът, че правото да бъде информиран за основните факти и констатации, което произтича от процедурата на проучване е подчинено на условие – и то на едно единствено условие – щото ищите да формулират искането пред Комисията по начин, по който да не се нарушава защитата на техните интереси и това искане отгоре на всичко не е подчинено на никаква специална форма.

179. От друга страна, от доклада по проучване става ясно, че Комисията е разгледала различните аргументи представени в жалбата и е отговорила на тях. Тя също така е разгледала ситуацията на другите продукти различни от готовата горчица, за които се претендира, че са накърнени по същия начин от американските мерки в следствие на участието на заинтересованите организации в процедурата на проучване, които така както става ясно от доклада за проучване и без това да е било оспорено от ищите са сътрудничили по време на тази процедура.

180. Поради всички тези причини седмия довод трябва да бъде отхвърлен.

Относно осмия довод основаващ се на нарушение на член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 за нарушение на задължението за спазване на сроковете от страна на Комисията

181. Този довод се разделя на две части. Първата част се отнася до нарушението на срока предвиден в член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94. Втората част се базира на нарушение от страна на Комисията на срока предвиден между края на процедурата по консултации с комитета посочен в член 7 от Регламент № 3286/94 и приемането на оспорваното решение.

Относно първата част на осми довод засягащ нарушение, предвидено в член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94

– Аргументи на страните

182. Ищите напомнят, че съгласно член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94, Комисията трябва да представи своя доклад за проучване на Комитета посочен в член 7 от същия регламент в срок от пет месеца след съобщението за започване на производството, освен ако сложността на проучването не я накара да продължи този срок до седем месеца. Според ищите този срок от седем месеца не търпи никаква дерогация и неговото съществуване цели да гарантира на предприятията жалбоподатели бърз отговор що се отнася до делото предадено на Комисията. Но дотолкова доколкото в случая, Комисията действително е счела, че сложността на

проучването, изисква удължаването на този срок до седем месеца и че комитетът е получил докладът за проучване на 27 март 2002 г., а именно седем месеца и двадесет и седем дни след съобщението за започването на производството ищтите смятат, че Комисията е нарушила член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94.

183. Комисията счита, че срокът за приключване на производството не е неразумен с оглед сложността на областта в която оспорваното решение се намесва и предвид нейната грижа да се разгледат всички аргументи на различните присъединили се страни преди приключване на производството. Комисията напомня също така, че тя е водила производството в дух на сътрудничество и лоялност като е информирала всичките засегнати страни.

– Съображения на Първоинстанционния съд

184. Първоначално трябва да се напомни, че член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 гласи:

„В края на своето проучване Комисията изпраща доклад на Комитета. Този доклад обикновено следва да бъде представен в срок от пет месеца след известието за започване на процедура, освен ако поради сложността на проучването не се наложи Комисията да продължи този срок до седем месеца.”

185. В случая, ищтите не оспорват, че проучването осъществено от Комисията е било сложно и следователно е трябвало да бъде продължен срока до седем месеца. Също така е безспорно, че докладът за проучването е бил връчен на Комитета посочен в член 7 от Регламент № 3286/94 седем месеца и двадесет и седем дни след съобщението за откриване на процедура по проучване. Срокът от седем месеца предвиден от член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 следователно е бил превишен.

186. Въпреки това, трябва да се провери дали едно подобно превишаване на срока предвиден от член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 може да доведе до отмяна на оспорваното решение.

187. Трябва първоначално да се уточни, че когато се превишава един срок от императивно естество, то това води до нищожност на приетия извън сроковете акт, превишаването на срок от чисто индикативен характер не може по принцип да доведе до отмяна на приетите извън срока актове (вж., по-специално Решение на Първоинстанционния съд от 2 май 1995 г. по съединени дела NTN Corporation и Коуо Сеико/Съвет T-163/94 и T-165/94, Recueil стр. II-1381, точка 119, и посочената съдебна практика).

188. По нататък, когато става дума за естеството на сроковете, посочени от член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94, трябва да се установи, че използването на условното наклонение и думата „нормално” във второто изречение на тази разпоредба ни води до заключението, че трябва да смятаме срока от пет месеца предвиден за представяне на доклада за проучване като имащ индикативен характер (вж., по-специално Решение по дело NTN Corporation и Коуо Сеико/Съвет, посочено по-горе, точка 119).

189. Първоинстанционният съд, счита че естеството на срока за даване на доклад за проучване не може да бъде променено, след като Комисията счита, че сложността на проучването трябва да води до продължаване на този срок до седем месеца. В действителност, трябва да се отбележи, че срока от седем месеца, на който се позовават член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 представлява единствено в хипотезата на проучване, преценено като „сложно”, удължаването на срока от пет месеца първоначално предвиден за случаите на проучване, наречено „обикновено или нормално”. В края на второто изречение на член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 в действителност отбелязва, че следва да се „доведе този срок до седем месеца”. Това съдържание присъства и във всичките други езикови версии на Регламент № 3286/94. Оттук следва, че дотолкова доколкото срокът за даване на доклада за проучване има индикативен характер, когато се касае за „обикновено или нормално” проучване, то не би могло да бъде друго в случая на проучване наречено „сложно”, след като просто става дума за продължение на първоначалния срок.

190. Предвид, казаното по-горе, Първоинстанционният съд счита че Комисията не би могла да забави даването на доклада за проучване извън един разумен срок (вж., по-специално Решение по дело NTN Corporation и Коюо Seiko/Съвет, посочено по-горе), това обстоятелство в действителност би могло да допринесе за забавянето приемането на решението за приключването на процедурата на проучване.

191. Въпреки това в случая прехвърлянето с двадесет и седем дни на този индикативен срок от седем месеца предвиден в член 8, параграф 8 от Регламент № 3286/94 не може да се счита за неспазване на разумния срок.

192. Следователно първата част от осмия довод трябва да бъде отхвърлена.

Относно втора част на осмия довод, основаваща се на нарушаване правото от страна на Комисията за спазване на срока изтекъл между края на процедурата по консултации с комитета посочен в член 7 от Регламент № 3286/94 и приемането на оспорваното решение

– Аргументи на страните

193. Ищите поддържат, че Комисията е нарушила своето задължение да спазва сроковете, съгласно което е трябвало да приеме оспорваното решение по-бавно отколкото го е направила след консултацията с комитета посочен в член 7 от Регламент № 3286/94. В действителност, според ищите чак три месеца след приключване на процедурата по консултации въпросното оспорвано решение е било прието. Но предвид важността на процедурата, предвидена от Регламент № 3286/94 за засегнатите предприятия и прекалено дългия срок, който е изтекъл между обявяване на отварянето на процедурата на проучване и даването на доклада за проучване на комитета, ищите смятат, че Комисията е нарушила правото си да спазва сроковете.

194. Комисията отвърща на това, че тя е действала по възможно най-прецизен начин, предвид дело със значителни последствия.

– Съображения на Първоинстанционния съд

195. Трябва да се отбележи, че в приложение на член 7, параграф 4 от Регламент № 3286/94, Консултативния комитет разполага с осем работни дни, за да реагира на доклада за проучване изпратен от Комисията на основание на член 8, параграф 8 от упоменатия регламент.

196. Съгласно член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94, едно решение на Комисията приключващо процедура по проучване трябва да бъде прието съгласно процедурата, предвидена в член 14 от упоменатия регламент. Съгласно параграф 2 от същата разпоредба, „представителя на Комисията предлага на Комитета проект на решение” и „Комитетът обсъжда темата в срок, който Председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса”. Член 14, параграф 3 от Регламент № 3286/94 гласи, че „Комисията взема решение, което съобщава на държавите-членки и което се прилага след изтичането на срок от 10 дни, ако никоя държава-членка не е отнесла въпроса до Съвета в този срок”.

197. Оттук следва, че Регламент № 3286/94 не предвижда нито срок, в който Комисията трябва да даде проекторешение на Консултативния комитет, вследствие на процедурата по консултации относно доклада за проучване, нито срок между момента, когато Консултативния комитет е заседавал относно проекторешението и момента, когато Комисията приема решение. Следователно регламентът не предвижда никакъв срок, в който едно решение за приключване на процедура на проучване такава каквато е в случая оспорваното решение трябва да се намеси в следствие на консултации на комитета посочен в член 7 от Регламент № 3286/94.

198. Първоинстанционният съд счита, че мълчанието на Регламент № 3286/94 по този въпрос може да се тълкува като воля на общностния законодател да остави на Комисията известно поле за преценка относно датата на която трябва да се приеме решението приключващо процедура на проучване, предвид съвкупността от обстоятелства във всеки конкретен случай, включително евентуални постъпки, които Комисията смята да предприеме пред властите на засегнатите трети държави преди да приключи процедурата на проучване.

199. Въпреки това, признаването на подобно поле за преценка не може да означава, че Комисията е оправомощена да забави приемането на решение прието на основание на член 11, параграф 1 от Регламент № 3286/94 отвъд един разумен срок, който следва да бъде преценяван с оглед специфичните обстоятелства във всеки случай. Една подобна граница визира в действителност така както ищите твърдят да се спазва принципа на добрата администрация, което е задължение на Комисията.

200. В случая трябва да се отбележи, че един срок от два месеца и двадесет и четири дни е изтекъл между края на процедурата по консултации със Съвета на 15 април 2002 г., и приемането на оспорваното решение на 9 юли 2002 г. Но, този срок не е неразумен като се има предвид, по-специално задължението което тежи на Комисията да извърши вътрешна консултация с различните си служби по проекта за решение и консултация с държавите-членки за решението задължение произтичащо от член 14 от Регламент № 3286/94, а също така и да спазва достатъчен срок за да се позволи превода на решението на различните официални езици на Общността.

201. Оттук следва, че втората част на настоящия довод и осмия довод в неговата цялост трябва да бъдат отхвърлени.

202. При тези обстоятелства, искът следва да бъде отхвърли в неговата цялост.

По съдебните разноски

203. На основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ищците са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, в съответствие със заключението на Комисията.

По изложените съображения Съдът (първи разширен състав) реши:

1. Отхвърля иска.

2. Осъжда ищците да заплатят съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 декември 2004 година.

Подписи